

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 21Co/37/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123208911  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123208911.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvalo bytom B. C. D. XXX, 2/ E. B., A. B., nar. X. XXXXX XXXX, trvalo bytom B. C. D. XXX, obaja žalobcovia zastúpení advokátom: JUDr. Mgr. Ján Lалуha, Školská 172/16, 919 42 Voderady, IČO: 54547954, proti žalovanej: F. B., A. G., nar. X. XXXXXXX XXXX, trvalo bytom H. I. XXX/XX, D., zastúpenej splnomocnenkyňou: MICHALIČKA advokáti s.r.o., Halenárska 18, 917 01 Trnava, IČO: 53309936, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 22. novembra 2023 č. k. 31C/100/2023-98, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

### odôvodnenie:

#### 1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie

##### I. zriadil záložné právo na:

- pozemok reg. „C“ s parc. č. 1836/8, druh pozemku záhrada o výmere 413 m<sup>2</sup> ;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1836/19, druh zastavaná plocha a nádvorie o výmere 551 m<sup>2</sup> ;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1836/79, druh zastavaná plocha a nádvorie o výmere 184 m<sup>2</sup> ;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1836/96, druh záhrada o výmere 58 m<sup>2</sup> ;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1836/112, druh zastavaná plocha a nádvorie o výmere 45 m<sup>2</sup> ;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1836/113, druh zastavaná plocha a nádvorie o výmere 10 m<sup>2</sup> ;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1836/114, druh zastavaná plocha a nádvorie o výmere 109 m<sup>2</sup> ;
  - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parc. reg. „C“ č. 1836/79; vedené na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie D., vedenom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor pre okres Trnava, obec D., katastrálne územie D., a to v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalovanej 39/60 k celku;
  - stavbu so súp. č. XXX, druh stavby rodinný dom, postavenú na parc. reg. „C“ s parc. č. 1836/114;
  - stavbu bez súp. č., druh stavby garáž s prístreškom, postavenú na parc. reg. „C“ s parc. č. 1836/112;
  - stavbu bez súp. č., druh stavby záhradný dom, zhotovenú na parc. reg. „C“ s parc. č. 1836/113; vedené na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie D., vedenom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, pre okres Trnava, obec D., katastrálne územie D.;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1057/17, druh pozemku záhrada o výmere 628 m<sup>2</sup> ;
  - pozemok reg. „C“ s parc. č. 1057/149, druh zastavaná plocha a nádvorie o výmere 16 m<sup>2</sup>; vedené na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie E. J., vedenom Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálny odbor, pre okres Žiar nad Hronom, obec E. J., katastrálne územie E. J.;
- a to všetko za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcov voči žalovanej vo výške 152.200,- eur s príslušenstvom; II. uložil žalobcom povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia žalobu proti žalovanej o zaplatenie sumy 152.200,- eur s príslušenstvom. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. čl. 2 ods. 1, čl. 4 ods. 1 a 2, § 324 ods. 1 až 3, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 2, § 336 ods. 1, § 343 ods. 1 až 3, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení

neskorších predpisov (ďalej len „CSP“); § 147 ods. 1, § 151a, § 151b ods. 1 veta prvá zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“).

Vecne dôvodil, že návrhom doručeným súdu dňa 15.11.2023 v spojení s opravou návrhu z toho istého dňa sa žalobcovia domáhali nariadenia zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľnostiach špecifikovaných vo výroku I. rozhodnutia (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“), zriadením záložného práva za účelom zabezpečenia ich pohľadávky voči žalovanej vo výške 152.200 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnili tým, že ako manželia, vlastníaci majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej aj len „BSM“), uzavreli so žalovanou ako fyzickou osobou v rokoch 2020, 2021 a 2022 spolu sedem zmlúv o pôžičke podľa § 657 O.z., v znení neskorších dodatkov, ktorých predmetom bolo poskytnutie bezúročných peňažných pôžičiek žalobcami v prospech žalovanej ako dlžníčky, a to buď v hotovosti alebo na účet žalovanej, ktorá sa súčasne zaviazala tieto pôžičky riadne a včas, najneskôr v dohodnutý deň splatnosti žalobcom vrátiť, pričom podpis žalovanej bol na všetkých zmluvách o pôžičke a príslušných dodatkoch k nim úradne osvedčený a všetky dodatky týkajúce sa zmlúv o pôžičkách boli súčasne uznaním dlhu podľa § 558 O.z. Žalovanej poskytli prevažne bezúročné pôžičky, išlo o dlhoročnú rodinnú známu, ktorá prevádzkovala predajňu stavebnín a žalobcovia mali od nej prísľub zabezpečenia lacnejšieho stavebného materiálu, ktorý pri výstavbe domu potrebovali a prípadného sprostredkovania zákaziek, čo sa však nikdy neuskutočnilo. Žalobcovia poskytli žalovanej v priebehu uvedených rokov sedem pôžičiek v celkovej výške 364.300 eur a to Zmluvou o pôžičke zo dňa 1.7.2020 s dátumom splatnosti 1.9.2020, vo výške 10.000 eur, pričom žalovaná mala vrátiť 12.000 eur (č.l. 59 spisu), bezúročnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 14.9.2020 s dátumom splatnosti 27.11.2020 vo výške 32.000 eur, bezúročnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 17.6.2021, v znení dodatku č. 1 zo dňa 18.8.2021 s dátumom splatnosti 15.3.2022, vo výške 54.000 eur, bezúročnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 7.7.2021, v znení dodatku č. 1 zo dňa 6.9.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022 s konečným dátumom splatnosti 25.10.2022 vo výške 65.400 eur, bezúročnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 21.09.2021, v znení dodatku č. 1 zo dňa 15.12.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022, s konečným dátumom splatnosti 25.10.2022 vo výške 14.800 eur, bezúročnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 8.11.2021, v znení dodatku č. 1 zo dňa 15.12.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022 s konečným dátumom splatnosti dňa 25.10.2022 vo výške 15.900 eur, a bezúročnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 29.6.2022, s konečným dátumom splatnosti 31.10.2022 vo výške 171.200 eur. Žalobcovia poukázali žalovanej finančné prostriedky zodpovedajúce pôžičkám bezodkladne po podpise jednotlivých zmlúv o pôžičke, a to čiastočne prevodom na bankový účet žalovanej, a to v celkovej výške 338.800 eur a čiastočne v hotovosti vo výške 23.500 eur. Uvádzajú, že všetky vyššie uvedené pôžičky sú ku dňu podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po splatnosti, pričom žalovaná do dnešného dňa uhradila pôžičky len čiastočne, a to vo výške 126.300 eur bezhotovostným prevodom na bankové účty žalovaných (( tak, ako to vyplýva z predložených výpisov z bankových účtov žalobcov. Žalovaná súčasne vrátila žalobcom v hotovosti postupne sumu 85.800 eur, ktorú následne žalobcovia vložili na svoje bankové účty. Aktuálny dlh žalovanej predstavuje sumu 152.200 eur s príslušenstvom, pričom príslušenstvo predstavuje zákonné úroky z omeškania, ktoré si žalobcovia uplatnia voči žalovanej v konaní vo veci samej. Žalobcovia opakovane žalovanú kontaktovali, či už telefonicky alebo osobne, naposledy dňa 10.11.2023 a 11.11.2023 a žiadali vrátenie dlhu, pričom žalovanej navrhli viaceré možnosti zabezpečenia dlhu (od zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam žalovanej, podpis ručenia treťou osobou, uznania dlhu vo forme notárskej zápisnice) ako i viaceré formy vrátenia dlhu (hotovostne, prepis nehnuteľnosti s doplatkom od žalobcov, odovzdanie naskladneného stavebného materiálu), ktoré však boli žalovanou všetky odmietnuté. Na posledných stretnutiach sa žalovaná doslovne pred žalobcami vyjadrila, že žiadne peniaze nemá, že im dlh nevráti a majú sa obrátiť na právnik a vymáhať si ich od nej súdnou cestou. Z verejne prístupných údajov uverejnených na stránke Úradu geodézie, kartografie a katastra dňa 10.11.2023 zistili, že boli vyznačené plomby na dvoch listoch vlastníctva č. XXX K. L. XXXX, v katastrálnom území D., okres Trnava, na ktorých sa nachádzajú nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej s označením plomby na oboch LV V- 6125/2023 (kúpna zmluva), čo signalizuje, že žalovaná sa aktuálne zbavuje svojho nehnuteľného majetku. Ide pritom o nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom: na LV č. XXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území D., v obci D., okres Trnava, rodinný dom so súpisným číslom XXX, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve žalovanej a ktorý je postavený na pozemku parc. č. 1836/79 a spoluvlastnícky podiel k pozemkom vedeným na LV č. XXX, parcely registra “C” s parc. č. 1836/8, o veľkosti 413 m<sup>2</sup>, druh pozemku: záhrada, parc. č. 1836/19, o veľkosti 551 m<sup>2</sup>, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, parc. č. 1836/79, o veľkosti 184 m<sup>2</sup>, druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 1836/96, o veľkosti 58 m<sup>2</sup>, druh pozemku: záhrada, parc. č. 1836/112, o veľkosti 45 m<sup>2</sup>, druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 1836/113, o veľkosti 10 m<sup>2</sup>, druh pozemku:

zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 1836/114, o veľkosti 109 m<sup>2</sup>, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, v podiele 39/60; na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území D., v obci D., okres Trnava, rodinný dom so súpisným číslom XXX, ktorý je postavený na pozemku parc. č. 1836/114, garáž s príslušenstvom bez súpisného čísla, ktorá je postavená na pozemku parc. č. 1836/112 a záhradný dom s príslušenstvom bez súpisného čísla, ktorý je postavený na pozemku parc. č. 1836/113. Uvedené stavby sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej a jej manžela A. B., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom D. XXX, XXX XX D., v podiele 1/1. Okrem predmetných nehnuteľností žalovaná vlastní spolu so svojím manželom v bezpodielovom spoluvlastníctve ďalšie dva pozemky menšej rozlohy zapísané oba na LV č. XXX, v katastrálnom území E. J., Okres Žiar nad Hronom, vedené Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálnym odborom: na LV č. XXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území E. J., v obci E. J., okres Žiar nad Hronom, parcely registra "C", s parc. č. 1057/17, o veľkosti 628 m<sup>2</sup>, druh pozemku: záhrada a s parc. č. 1057/149 o veľkosti 16 m<sup>2</sup>, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej a jej manžela v podiele 1/1. Keďže žalobcovia boli po telefonických a osobných dopytoch zo strany žalovanej roky ubezpečovaní, že uvedené pôžičky budú v celom rozsahu uhradené, okrem posledných dvoch stretnutí, kde už žalovaná hradíť odmieta. Žalovaná nárok žalobcov nikdy nespochybnila, práve naopak, opakovane a čiastočne hradila viaceré pôžičky, možno konštatovať, že uvedený peňažný nárok žalobcov je odôvodnený a trvá. Majú za to, že v predmetnom prípade ide bezpochyby o peňažný nárok žalobcov, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia. Sú toho názoru, že žalovaná sa chystá zbaviť svojho majetku, čo u žalobcov odôvodňuje obavu z ohrozenia budúcej vymožiteľnosti ich peňažnej pohľadávky v exekúcii. Žalovaná podľa názoru žalobcov nakladá so svojím majetkom spôsobom, ktorého dôsledkom sa žalobcovia ako veritelia nebudú schopní uspokojiť z majetku žalovanej, a ktorý môže v konečnom dôsledku viesť k insolventnosti žalovanej. Podľa vedomostí žalobcov má žalovaná napožíčované v obci D. a okolí značné sumy i od viacerých ďalších veriteľov, ktorí taktiež požadujú ich vrátenie. Majú obavu, že žalovaná je insolventná, čo vyplýva z jej nekonania vo veci úhrady splatných peňažných záväzkov, vyjadrení viacerých ďalších veriteľov žalovanej, že neplatí svoje záväzky, samotných vyjadrení žalovanej o nezaplatení dlhu a konania žalovanej spočívajúceho v intenzívnom scudzovaní vlastného majetku. Sú toho názoru, že zabezpečenie ich peňažnej pohľadávky pri súčasnom zbavovaní sa majetku zo strany žalovanej je možné efektívne dosiahnuť zabezpečovacím opatrením vo forme zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach, konkrétne podieloch na rodinných domoch a pozemkoch vo vlastníctve žalovanej, keďže žalovaná sa aktuálne snaží prepísať vyššie uvedený majetok, ktorý by bol inak v rámci exekúcie speňažený a došlo by tak k uspokojeniu vyššie uvedených peňažných pohľadávok. Navrhli rozhodnúť v podobe zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku I. rozhodnutia, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcov voči žalovanej vo výške 152.200 eur s príslušenstvom. Súčasne navrhovali, aby im súd uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu proti žalovanej vo veci samej o zaplatenie 152.200 eur s príslušenstvom a priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva (vrátane jeho príloh) s prihliadnutím na aktuálny stav zápisov na listoch vlastníctva súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia žiadaného žalobcami, keď je podľa názoru súdu osvedčená danosť práva a vzhľadom na výšku pohľadávky a okolnosti veci je rešpektovaný i princíp proporcionality. Žalobcovia vo veci tiež podali riadny návrh, žalovaná je podielovým, resp. bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľností ako spôsobilého predmetu záložného práva, záložné právo má zabezpečovať peňažnú pohľadávku a vo veci existuje obava z budúceho zmarenia exekúcie.

Danosť práva mal súd v konaní za osvedčenú žalobcami predloženými dôkazmi v podobe Zmluvy o pôžičke zo dňa 30.6.2020, Zmluvy o pôžičke zo dňa 14.9.2020, Zmluvy o pôžičke zo dňa 17.6.2021 v znení dodatku č. 1 zo dňa 18.8.2021, Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.7.2021 v znení dodatku č. 1 zo dňa 6.9.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022, dodatku č. 1 zo dňa 15.12.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022 (k Zmluve o pôžičke v ústnej forme zo dňa 21.9.2021), Dodatku č. 1 zo dňa 15.12.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022 (k Zmluve o pôžičke v ústnej forme zo dňa 8.11.2021), Zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2022 (vrátane potvrdenia o úhrade - SEPA Europrevodu č.l. 37) a výpisov z bankových účtov žalobcov (vedených vo D. M. N., K., L. O. N., K., O. N., K., č.l. 60-89), z ktorých vyplýva, že žalovanej skutočne boli žalobcami poskytnuté pôžičky vo výške súhrnom 362.300 eur so záväzkom, že žalobcom vráti sumu 364.300 eur v lehote splatnosti, ktorá už pri jednotlivých čiastkových pôžičkách uplynula. V prípade viacerých dodatkov k zmluvám o pôžičke je pritom súčasťou textu uznanie dlhu žalovanej voči žalobcom. Žalovaná podľa tvrdení žalobcov splatila dlžné sumy len

čiasťočne, a to vo výške 212.100 eur. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za osvedčené, že žalovaná žalobcom dlžné sumy z titulu zmlúv o pôžičke vo zvyšnej časti, t. j. spolu vo výške 152.200 eur, dosiaľ nevrátila a je tak v omeškaní s ich úhradou. S poukazom na uvedené, nárok žalobcov, ktorý (jeho neskoršie vymożenie) má byť chránený zabezpečovacím opatrením, možno považovať za osvedčený. Skutočnosť ohrozenia budúceho vymożenia pohľadávky (obava, že exekúcia bude ohrozená) mal súd prvej inštancie za osvedčenú tým, že žalovaná, v situácii omeškania s úhradou viacerých pohľadávok voči žalobcom, ktoré sú v značnej výške (presahujú sumu 150.000 eur) preukázateľne pristúpila k nakladaniu so svojimi nehnuteľnosťami (čo preukazujú na žalobcami predložených listoch vlastníctva č. XXX, XXXX, vyznačené plomby), a to vrátane nakladania s nehnuteľnosťou, v ktorej má jej matka (podľa lustrácie v registri obyvateľov) zriadené právo doživotného užívania nehnuteľnosti. Uvedené konanie žalovanej tak poukazuje na možnú snahu žalovanej vyhnúť sa budúcemu plneniu jej finančných povinností voči žalobcom. Skutočnosť nedostatku iného majetku žalovanej, ktorý by mohol slúžiť na uspokojenie žalobcami uplatneného nároku (žalovanej aktuálnu platobnú neschopnosť) potvrdzuje aj súdu z úradnej činnosti známa (zápismi poznámok o viacerých, voči žalovanej prebiehajúcich súdnych konaniach potvrdená) skutočnosť, že žalobcovia nie sú jedinými veriteľmi, ktorí si voči žalovanej uplatňujú svoje nároky súdnou cestou. Z poznámok na listoch vlastníctva je pritom zrejmá obava i ostatných veriteľov žalovanej o to, že exekúcia ich pohľadávok bude zmarená (keďže ide o viacero návrhov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - výpisy z listov vlastníctva č.l. XX,XX). Vzhľadom na všetko vyššie uvedené mal súd prvej inštancie za osvedčenú obavu žalobcov o to, že budúca exekúcia ich pohľadávky bude ohrozená. Súd pritom bral do úvahy skutočnosť, že žalovaná zatiaľ síce nijako nenakladala s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku I. pod písmenami l) a m), avšak v prípade daných nehnuteľností ide iba o dva pozemky, v hodnote nepostačujúcej ani na úhradu polovice pohľadávky žalobcov (neberúc do úvahy existenciu množstva ďalších veriteľov žalovanej). Žalovaná s týmito pozemkami pritom môže taktiež kedykoľvek nakladať, pričom nariadenie zabezpečovacieho opatrenia jej v tom nebude brániť, iba bude poskytovať zabezpečenie žalobcom za účelom dosiahnutia uspokojenia ich pohľadávky.

Pri posudzovaní primeranosti zabezpečovacieho opatrenia súd bral do úvahy výšku zabezpečovanej pohľadávky 152.200 eur s príslušenstvom, a taktiež tú podstatnú skutočnosť, že žalobcovia sú iba jednými z viacerých veriteľov, ktorí si voči žalovanej uplatňujú svoje nároky. Na základe osvedčenia existencie pohľadávky žalobcov vo výške aktuálne presahujúcej 150.000 eur s neustále narastajúcim príslušenstvom a skutočnosti, že žalobcovia nie sú jediným veriteľom žalovanej, pričom je veľký predpoklad, že na nehnuteľnostiach žalovanej budú (prípadne už i boli) na základe návrhov na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadené ďalšie sudcovské záložné práva, čím môže dôjsť k nemožnosti plného uspokojenia pohľadávky žalobcov iba z jednotlivých nehnuteľností špecifikovaných vo výroku rozhodnutia, súd dospel k záveru, že je na mieste zriadiť záložné právo v prospech žalobcov na všetkých v návrhu špecifikovaných nehnuteľnostiach. Obmedzením zriadenia záložného práva iba na niektorú (niektoré konkrétne) z nehnuteľností by súd mohol ohroziť možnosť budúceho uspokojenia pohľadávky žalobcov práve vo svetle existencie viacerých veriteľov žalovanej, ktorí sa všetci domáhajú zriadenia záložných práv k jej nehnuteľnostiam. Súd tak má za to, že zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam žalovanej špecifikovaným vo výroku I. rozhodnutia (keď v prípade nehnuteľností označených pod písmenami a) až h) je žalovaná iba podielovou spoluvlastníčkou v podiele 39/60 k celku, pričom predmetom zabezpečenia je iba žalovanej patriaci podiel) je primerané výške pohľadávky žalobcov v spojení s okolnosťami tejto konkrétnej veci a potrebné na efektívne dosiahnutie účelu sledovaného inštitútom zabezpečovacieho opatrenia. Súd tak po komplexnom posúdení veci dospel k záveru pri testovaní proporcionality zásahu do majetkového práva žalovanej, že tu nevzniká zjavný nepomer. Žalovaná má naďalej zachovanú možnosť nakladať s jej patriacimi nehnuteľnosťami a tieto i akokoľvek užívať. Jej obmedzenie ako vlastníka bude spočívať iba v zriadení záložného práva ako prostriedku zabezpečenia úhrady jej dlhov, po úhrade ktorých budú nehnuteľnosti opäť bez akéhokoľvek zaťaženia.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrhu žalobcov na zriadenie záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom, resp. spoluvlastníkom je v čase rozhodovania súdu žalovaná, vyhovel v plnom rozsahu. Keďže súd zriadil záložné právo, v prípade nehnuteľností špecifikovaných vo výroku I. pod písmenami i/ až m/, i k nehnuteľnostiam, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej (v podiele 1/1 - čím je splnená podmienka vlastníctva dlžníka) a jej manžela, vo vzťahu k zásahu do vlastníckych práv manžela žalovanej poukázal na ust. § 147 ods. 1 O.z. v spojení s aplikáciou čl. 2 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 CSP ako základných princípov, na ktorých CSP spočíva.

Vo výroku II. uznesenia súd prvej inštancie uložil žalobcom povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia žalobu proti žalovanej o zaplatenie sumy 152.200 eur s príslušenstvom

v súlade s ust. § 336 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 344 CSP, keďže zabezpečovacie opatrenie nariaďuje pred začatím konania vo veci samej. V prípade, ak žaloba vo veci samej nebude žalobcami v lehote podaná, súd uznesenie o zabezpečovacom opatrení zruší.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 262 ods. 1 CSP s tým, že o náhrade trov tohto konania súd nerozhodoval, keďže nejde o rozhodnutie, ktorým sa vec končí v zmysle § 262 ods. 1 CSP. O náhrade trov tohto konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (ak žalobcovia podajú žalobu vo veci samej) alebo v uznesení, ktorým sa uznesenie o zabezpečovacom opatrení zruší (ak žalobu v lehote nepodajú).

2. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podala včas odvolanie žalovaná, s návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. S poukazom na § 343 ods. 1 CSP dôvodila, že návrh žalobcov smeruje k zriadeniu zabezpečovacieho opatrenia jednak na majetku v podielovom spoluvlastníctve žalovanej, pokiaľ ide o majetok evidovaný Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, v katastrálnom území D. na LV č. XXX a jednak na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej a jej manžela evidovaný Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, v katastrálnom území D. na LV č. XXXX, pričom manžel ani v návrhu na vydania zabezpečovacieho opatrenia ani v uznesení súdu uvedený nie je, avšak z obsahu uznesenia je zrejmé, že súd sa rozhodol majetok manžela patriaci do BSM záložným právom zaťažiť. Ustanovenie § 343 ods. 1 CSP ani žiadne iné ustanovenie CSP neumožňuje zriadiť záložné právo na majetku inej osoby ako osoby dlžníka, teda ani na majetku manžela dlžníčky - žalovanej. Ak súd svojim uznesením zriadil záložné právo na majetku manžela dlžníčky, ktorý dokonca nie je ani účastníkom tohto súdneho konania, postupoval súd v rozpore so zákonom a to v rozpore s ust. § 343 ods. 1 CSP. Súd zároveň porušil vlastnícke právo manžela žalovanej neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva manžela žalovanej, a to bez vedomia a oznámenie tejto skutočnosti manželovi žalovanej, teda mu nepriznal ani práva účastníka konania (napr. právo podať odvolanie), čo je v zjavnom rozpore aj s Ústavou SR a jeho ústavným právom na ochranu vlastníckeho práva garantovaného ústavou v článku 20 ako aj článku 17 Charty základných práv Európskej únie. Vzhľadom k uvedenému má odvolateľka za to, že nie je možné zriadiť zabezpečovacie opatrenia na majetku, ktorý parí to BSM, ak je dlžníkom iba jeden z manželov, pretože tomu bráni samo ustanovenie § 343 ods. 1 CSP.

Žalobcovia v návrhu uvádzajú, že žalovanej poskytli od roku 2020 sedem pôžičiek v celkovej výške 364.300 eur, z toho sumu vo výške 338.800 eur poskytli bezhotovostne a sumu vo výške 23.500 eur poskytli v hotovosti. Žalobcovia ďalej tvrdia, že žalovaná uhradila sumu 126.300 eur bezhotovostnými prevodmi na bankové účty žalovaných tak, ako to vyplýva z predložených výpisov z bankových účtov žalobcov a hotovostne vrátila žalobcom sumu vo výške 85.800 eur. Aktuálny dlh žalovanej má predstavovať sumu 152.000 eur s príslušenstvom. Žalobcovia v konaní nepreukazujú žiadne hotovostné úhrady zo strany žalovanej, napriek tomu tvrdia, že im uhradila sumu vo výške 85.800 eur. Z podaného návrhu je teda zrejmé, že žalovanej mali žalobcovia poskytovať pôžičky dlhodobo a opakovane ako to uvádzajú sami žalobcovia a skutočnosti, ktoré žalobcovia prezentujú v návrhu sú zrejme len čiastočné informácie, ktoré by mali poslúžiť k preukázaniu súčasne uplatneného nároku žalobcov, z obsahu návrhu je zrejmé, že ani výška pohľadávky uplatnenej žalobcom nie je konzistentná, je dokonca zrejmé, že časť pohľadávok žalobcov je toho času premičaná pretože boli splatné v lehote viac ako tri roky pred podaním návrhu na zaplatenie pohľadávok na súd, žalovaní potvrdzujú, že inkasovali do žalovanej počas ich „spolupráce“ v hotovosti sumu min. 85.800 eur, o čom však žiadne dôkazy nepredkladajú. Z uvedeného je zrejmé že návrh žalobcu je zmätočný, nejasný, nepravdepodobný, nepravdivý, pretože sám žalobca nepreukázal dokonca ani len skutočnosť, že predmetné pohľadávky sú splatnými. Je povinnosťou žalobcu, pokiaľ ide o zabezpečovacie opatrenie, osvedčiť predovšetkým dôvodnosť a trvanie nároku. Osvedčenie nevyžaduje takú mieru presvedčenia súdu o pravdivosti osvedčovaných skutočností, ako dokázanie, avšak podmienka osvedčenia určitej skutočnosti nie je splnená len tým, že ju strana tvrdí. Hodnoverné osvedčenie znamená, že tvrdenie musí byť vysoko pravdepodobné (pozri v tomto zmysle ŠTEVČEK, M. et al.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1106).

Žalobcovia so žalovanou dlhodobo spolupracovali predovšetkým tak, že žalobcovia poskytovali žalovanej pôžičky na financovanie jej podnikateľských aktivít v stavebníctve, žalovaná je vlastníčkou stavebnín a zároveň realizuje vlastnú stavebnú činnosť, z ktorej im pôžičky aj uhrádzala. Žalovaná si nie je vedomá akéhokoľvek záväzku voči žalobcom. Žalovaná dlhodobo uhrádzala žalobcom svoje záväzky, čo je napokon zrejmé aj z tvrdení žalobcov. Žalobcovia dlhodobo odoberali od žalovanej stavebný materiál a realizovali výstavbu resp. rekonštrukciu viacerých rodinných domov, čo aj v návrhu sami žalobcovia uvádzajú. Žalobcovia tak za dodaný stavebný materiál nikdy nehradili žalovanej. Po dohode žalobcov a žalovanej došlo vždy k započítaniu nárok žalobcov na úhradu predmetných pôžičiek

voči nárokom žalovanej na úhradu stavebného materiálu. Takýmto spôsobom žalobcovia so žalovanou spolupracovali dlhodobo už od roku 2020, kedy žalobcovia poskytovali žalovanej pôžičky a následne si za požičané sumy brali stavebný materiál a iný tovar zo stavebnín žalovanej. Zvyšné pohľadávky uhradila žalovaná žalobcovi v hotovosti, čo preukáže v ďalšom súdnom konaní výsluchmi svedkov. Na základe uvedeného zanikli všetky pohľadávky žalobcov voči žalovanej a žalovaná tak nie je povinná žalobcom uhradiť žiadnu pohľadávku.

3. Žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie žalovanej navrhli ako nedôvodné zamietnuť a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Odvolanie žalovanej bolo predložené bez jediného listinného, či iného dôkazu, ktorý by tvrdenia žalovanej preukazoval. Žalobcovia rozporujú všetky tvrdenia žalovanej v odvolaní a považujú ich za klamlivé, zavádzajúce, ničím nepodložené, odporujúce už v konaní predloženým dôkazom a nemajúce oporu v skutkovom stave, či v právnych predpisoch.

Gramatický výklad ust. § 343 ods. 1 CSP, tak ako ho prezentovala žalovaná, neobstojí. § 343 ods. 1 CSP je ustanovený na ochranu veriteľov, a preto ho treba vykladať v ich prospech. BSM je založené na tom, že každý z manželov vlastní celý spoločný majetok v celku, akurát s tým, že ho rovnako v celku vlastní aj druhý manžel. Žalovaná ako dlžník je teda vlastníkom celého spoločného majetku, čím je podmienka podľa § 343 ods. 1 CSP (vlastníctvo celého zálohu) splnená aj formálne. Opačný výklad by viedol k absurdnému záveru, že akýkoľvek majetok v BSM je vyňatý z pôsobnosti zabezpečovacieho opatrenia, keďže sa tým zasahuje do práv tretej osoby (manžela nedlžníka), čo určite nebolo úmyslom zákonodarcu. Nemožnosť využitia zabezpečovacieho nariadenia na majetok BSM (v prípade záväzku len jedného z manželov) by bola nespravodlivá, keďže nehnuteľnosti v BSM sú častokrát jediným relevantným majetkom dlžníkov, ktorým sa dá pohľadávka veriteľov zabezpečiť. Ďalším dôvodom, prečo je možné postihovať zabezpečovacím opatrením i majetok v BSM vyplýva i z § 147 ods. 1 O.z. Ustálená právna teória sa k tejto otázke jednoznačne vyjadrila, keď uviedla: „Manželia sú solidárne zaviazaní ex lege z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí v bežných aj iných než bežných veciach (§ 145 ods. 2 O.z.). Ak počas trvania manželstva vznikne z právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí konaním hoci len jedného z manželov platne záväzok (dlh), obaja manželia majú postavenie solidárneho dlžníka a voči veriteľovi sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Veriteľ môže žiadať poskytnutie plnenia od ktoréhokoľvek z manželov a každý z manželov je oprávnený a povinný splniť solidárny záväzok v celom rozsahu s účinkami pre druhého manžela. Za solidárny záväzok manželia zodpovedajú svojím výlučným majetkom, ako aj majetkom v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Vzájomný regresný nárok vo vzťahu medzi manželmi nevzniká. Ak niektorý z manželov uhradil spoločný dlh zo svojich výlučných prostriedkov, môže sa domáhať náhrady v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva.“ (Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol., Občiansky zákonník I., Komentár, 2. vydanie, C. H. Beck, 2019, s. 1170) Z uvedeného vyplýva, že i keď časť majetku podliehajúceho zabezpečovaciemu opatreniu je v rámci BSM v spoluvlastníctve i manžela žalovanej, nie je táto skutočnosť sama o sebe dôvodom na zrušenie, či zmenu zabezpečovacieho opatrenia, keďže i tento majetok je zo zákona zabezpečovacím opatrením postihnuteľný.

Zabezpečovacie opatrenie slúži iba na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a nenahrádza rozhodnutie vo veci samej, kde sa rozhodne o opodstatnenosti existencie pohľadávky a nenahrádza ani exekučné konania, kde sa určí rozsah majetku žalovanej, ktorý má byť výkonom rozhodnutia postihnutý. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia dôjde len dočasne k obmedzeniu práv žalovanej a v prípade nehnuteľností patriacich do BSM aj jej manžela (nie nad nevyhnutnú mieru), pričom manželovi žalovanej sú dané viaceré hmotnoprávne a procesné inštitúty v konaní vo veci samej a exekučnom konaní na konečnú, definitívnu ochranu jeho práv. Nie je preto možné hovoriť o porušení ústavného práva manžela žalovanej na ochranu vlastnickeho práva, tak ako to uvádza v odvolaní žalovaná. V podobnom duchu sa vyjadril Ústavný súd SR v inej podobnej veci keď uviedol: „Z hľadiska posúdenia potenciálneho porušenia základných práv, ktoré sťažovateľka označila v ústavnej sťažnosti, je tiež podstatné, že o žalobe o vyporiadanie BSM okresný súd dosiaľ nerozhodol. Z toho vyplýva, že aj keď nariadením zabezpečovacieho opatrenia došlo dočasne k obmedzeniu jej práv (nie nad nevyhnutnú mieru, ako bolo vyhodnotené), je jej ako strane sporu zaručené právo na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú súdom rozhodnutím vo veci samej. Predpokladom pre záver o porušení základných práv a slobôd je totiž iba také porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstránitel'né následnou činnosťou všeobecného súdu napr. v konaní o veci samej (porov. I. ÚS 46/00, III. ÚS 406/2013). Bez významu nie je tiež skutočnosť, že ochranu sťažovateľkou označených práv poskytuje Civilný sporový poriadok a civilný súd aj možnosťou navrhnúť zrušenie zabezpečovacieho opatrenia za splnenia zákonných podmienok (§ 344 v spojení s § 334 CSP).“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 187/2023 z 23.3.2023)

K namietanej splatnosti pohľadávky žalobcovia uviedli, že tak ako je zrejmé z bodu 2.2 Návrhu, tak splatnosť všetkých 7 pôžičiek už nastala. Konkrétne dátumy splatnosti pôžičiek sú pritom uvedené v samotných písomných zmluvách o pôžičkách, ktoré žalovaná podpísala a nechali si svoj podpis i úradne osvedčiť a preto je zarážajúce, že v odvolaní splatnosť týchto pôžičiek spochybňuje. Zmluvy o pôžičkách žalobcovia predložili ako dôkaz spolu s Návrhom.

Dôkaz: Zmluva o pôžičke zo dňa 1.7.2020 (predložené spolu s Návrhom), Zmluva o pôžičke zo dňa 14.9.2020 (predložené spolu s Návrhom), Zmluva o pôžičke zo dňa 17.6.2021 v znení dodatku č. 1 zo dňa 18.18.2021 (predložené spolu s Návrhom), Zmluva o pôžičke zo dňa 7.7.2021 v znení dodatku č. 1 zo dňa 6.9.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022, (predložené spolu s Návrhom), Dodatku č. 1 zo dňa 15.12.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022 (k Zmluve o pôžičke zo dňa 21.9.2021) (predložené spolu s Návrhom), Dodatku č. 1 zo dňa 15.12.2021, dodatku č. 2 zo dňa 15.3.2022 a dodatku č. 3 zo dňa 29.6.2022 (k Zmluve o pôžičke zo dňa 8.11.2021) (predložené spolu s Návrhom), Zmluva o pôžičke zo dňa 29.6.2022 + výpis z účtu žalobcu 1/ z D. N., K. zo dňa 1.7.2022 o poukázaní sumy vo výške 171.200 eur na účet žalovanej (predložené spolu s Návrhom).

K tvrdeniam žalovanej o prezentovaní zrejme len čiastočných informácií žalobcami, žalobcovia uvádzajú, že poskytli súdu z ich pohľadu kompletné informácie na preukázanie existencie pohľadávky a predložili súdu príslušné listinné dôkazy, ktorými v čase podania Návrhu disponovali. Ak má žalovaná odlišné informácie alebo dôkazy, ktoré by vierohodne spochybňovali žalobcami prezentované skutočnosti, nech konkretizuje v čom majú byť nesprávne, neúplne a účelové a ktoré predložené dôkazy sú nepravdivé. Zatiaľ tak žalovaná neurobila a ostala len pri ničím nepodložených tvrdeniach, ktoré nijako nepreukázala. K námietke žalovanej o údajnej nekonzistentnosti výšky pohľadávky uplatnenej žalobcami, žalobcovia uvádzajú, že nimi uvádzaná suma pohľadávky (dlhu žalovanej) bola v návrhu vyčíslená presne vo výške 152.200 eur, jasne vysvetlená a preukázateľne vychádzala jednak z predložených zmlúv o pôžičkách (vrátane hotovostných pôžičiek) a jednak z bankových výpisov žalobcov, kde je zdokumentované jednak zasielanie pôžičiek na účet žalovanej a jednak čiastočné splácanie pôžičiek žalovanou. Nie je preto jasné v čom vidí žalovaná ňou uvádzanú nekonzistentnosť výšky uplatňovanej pohľadávky. Bohužiaľ žalovaná túto svoju námietku bližšie nevysvetlila a preto nie je možné na ňu ďalej adekvátne reagovať. Naopak vyjadrenia žalovanej možno považovať za nekonzistentné, zmätočné, neúplné a účelové, keďže v minulosti sa opakovane pred žalobcami vyjadřila, že je tých platieb z „firiem“ veľa a vôbec nemá prehľad od koho a za čo peniaze dostáva. Neskôr sa žalobcovia dozvedeli, že žalovaná mala napožíčiavané peniaze od viacerých ľudí z okolia D. a koncom roka 2023 prestala splácať svoje dlhy. O tejto skutočnosti svedčí jednak 5 plomb na jej listoch vlastníctva (LV XXXX, J. XXX, k.ú. D.), vyznačených na základe rozhodnutí o zriadení záložného práva a podaných viacerými veriteľmi žalovanej v novembri a decembri 2023 a viaceré trestné oznámenia, ktoré podľa vedomostí žalobcov boli rôznymi osobami podané koncom roka 2023 na žalovanú. Dôkaz: Navrhovaná svedecká výpoveď žalobcov, LV XXXX, k.ú. D., LV XXX, k.ú. D..

K námietke premičania časti pohľadávok žalobcov treba uviesť, že s ňou nemožno súhlasiť, keďže v priebehu rokov 2020 až 2023 sa splátky žalovanej vždy započítavali najskôr na pohľadávky (pôžičky) skôr splatné podľa poradia uvedeného v bode 2.2 Návrhu a preto pohľadávky zo skorších pôžičiek, ktoré by mohli byť teoreticky v roku 2023 ohrozené premičaním, ako prvé zanikli plnením žalovanej, čo vyplýva i z návrhu, kde žalobcovia priznali v bode 2.4 Návrhu čiastočné plnenia žalovanej a to hotovostné i bezhotovostné, keď uviedli že „Žalovaná do dnešného dňa uhradila Pôžičky len čiastočne a to vo výške 126.300,- Eur bezhotovostným prevodom na bankové účty Žalobcov vedených vo D. N. K. (spolu cca 111.300,- Eur) a v L. banke (cca 15.000 Eur), tak ako to vyplýva z predložených výpisov z bankových účtov Žalobcov. Súčasne Žalovaná vrátila v hotovosti k rukám Žalobcov postupne sumu 85.800,-Eur, ktorú následne Žalobcovia vložili na svoje bankové účty vo D. banke a.s. (spolu cca 65.400,- Eur) a v L. banke (spolu cca 20.400,- Eur), čo je zrejmé taktiež z výpisov z bankových účtov žalobcov. Aktuálny dlh žalovanej voči žalobcom z uvedených Zmlúv o pôžičke po týchto čiastočných úhradách tak predstavuje sumu 152.200,- Eur s príslušenstvom (viď výpočet nižšie) (ďalej len „Dlh“).“ Podľa názoru žalobcov je v tejto súvislosti rozhodujúca najmä splatnosť poslednej pôžičky, ktorá bola poskytnutá vo výške 171.200 eur, čiže vo výške presahujúcej samotnú výšku pohľadávky žalobcov požadovanú v Návrhu (152.200 eur), na účet žalovanej na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2022 s uvedeným dátumom splatnosti 31.10.2022 priamo v čl. II bode 1 zmluvy o pôžičke. Pri všeobecnej 3-ročnej premičacej dobe sa táto pôžička premičí najskôr k 31.10.2025. Námietku premičania žalovanej preto považujú žalobcovia za bezpredmetnú.

Právny zástupca žalovanej použil v odvolaní slovo „spolupráce“ a ešte ho zvýraznil daním do úvodzoviek. Žalobcovia v celom svojom návrhu slovo „spolupráca“ ani raz nepoužili a podľa ich názoru nešlo medzi žalobcami a žalovanou o spoluprácu, ale o zmluvný vzťah medzi veriteľmi a dlžníkom.

Z ustanovení § 561 ods. 1, § 563 a § 566 ods. 1 O.z. vyplýva, že sama žalovaná v pozícii dlžníka mala právo voľby, ako svoj dlh zaplatí, pričom žalovaná sa sama rozhodla dlh platiť z veľkej časti hotovostne. Na druhej strane žalobcovia ako veritelia mali povinnosť takto ponúknuté čiastočné plnenie prijať. Žalovaná pritom nepožadovala od žalobcov písomné potvrdenia o čiastočnom plnení a žalobcovia túto povinnosť nemali, preto doklady o vrátení hotovostných splátok neexistujú. Nie je pritom možné klásť konanie, resp. nekonanie žalovanej, v tomto ohľade na ťarchu žalobcov a požadovať od nich potvrdenia o prijatí hotovostných platieb od žalovanej, keďže povinnosť ich zabezpečenia (vyžiadania) bola primárne na žalovanej. Žalobcovia mali aspoň toľko slušnosti, že vo svojom návrhu priznali i všetky hotovostné platby žalovanej, ktoré im boli žalovanou zaplatené a o ktorých neexistuje žiaden doklad, čím si dobrovoľne ponížili ich vlastnú pohľadávku. Táto skutočnosť sama o sebe je dôkazom o pravdivosti skutočností uvádzaných žalobcami. Žalobcovia žiadajú len to, čo im ostala žalovaná dlžná, keďže samy sa v dôsledku neplnenia zo strany žalovanej dostali do finančných ťažkostí a nedokážu plniť svoje záväzky nielen vo vzťahu k banke ale aj tretím osobám (rodinným príslušníkom), ktorí im požičali.

Žalovaná v odvolaní uvádza, že si nie je vedomá akéhokoľvek záväzku voči žalobcom, pričom žalovaná mala dlhodobo uhrádzať žalobcom svoje záväzky, čo má byť zrejmé aj z tvrdení žalobcov. Žalobcovia nespochybňujú skutočnosť, že k čiastočným úhradám pôžičiek zo strany žalovanej v minulosti dochádzalo, čo aj jasne deklarovali vo svojom Návrhu, nie je však pravda, že by všetky záväzky žalovanej z pôžičiek voči žalobcom boli uhradené a to peniazmi, či akokoľvek inou formou. Pohľadávka žalobcov vo výške vo výške 152.200 eur nebola žalovanou do dnešného dňa uhradená. Žalobcovia na preukázanie existencie svojej pohľadávky voči žalovanej predložili spolu s Návrhom viaceré zmluvy o pôžičkách, kde žalovaná vlastným podpisom, úradne osvedčeným, potvrdila existenciu svojho dlhu a súčasne ho uznala. Súčasne žalobcovia predložili i výpisy z ich bankových účtov, z ktorých vyplýva, že sumy pôžičiek boli reálne poukávané na účet žalovanej. Na vyvrátenie tvrdení žalovanej, že si nie je vedomá akéhokoľvek záväzku voči žalobcom, žalobcovia predkladajú ako dôkaz SMS komunikáciu so žalovanou z 13.11.2023, tesne pred podaním Návrhu, kde žalovaná uvádza: „Ahoj, viem ti uznať a podpísať dlh mimosúdne v sume 120 tis, ale bude to napísané ako pôžička so splácaním od 1.3.2024 na dva roky.“

Na základe uvedeného sú žalobcovia toho názoru, že podmienka na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúca v opísaní skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, bola zo strany žalobcov splnená.

Citovali § 558 a § 40 ods. 4 O.z. s tým, že z uvedeného vyplýva, že nielen že žalovaná nepredložila s odvolaním žiaden dôkaz o uhrádzaní pohľadávok z pôžičiek na preukázanie jej tvrdenia o neexistencii záväzku, ale tesne pred podaním návrhu uznala dlh žalobcov minimálne vo výške 120.000 eur, čo vyvracia tvrdenia žalovanej z jej odvolania, že si nie je vedomá akéhokoľvek záväzku voči žalobcom. Žalobcovia pritom disponujú i ďalšou rozsiahlou SMS komunikáciou so žalovanou, ktorú na vyžiadanie súdu vedia predložiť a z ktorej je zrejmé, že o svojom záväzku voči žalobcom vedela a ku koncu roku 2023 sa vráteniu pôžičiek pod rôznymi zámienkami opakovane vyhýbala. Dôkaz: SMS komunikácia – uznanie dlhu žalovanou zo dňa 13.11.2023 2.11

Žalovaná ďalej v odvolaní uvádza, že žalobcovia dlhodobo podoberali od žalovanej stavebný materiál, za ktorý mali realizovať výstavbu a rekonštrukciu viacerých rodinných domov. Podľa vyjadrení žalovanej žalobcovia za dodaný stavebný materiál nikdy nehradili žalovanej a po dohode žalobcov a žalovanej malo dochádzať vždy k započítaniu nárokov žalobcov na úhradu predmetných pôžičiek voči nárokom žalovanej na úhradu stavebného materiálu. Žalobcovia odmietajú tieto tvrdenia žalovanej ako zavádzajúce a účelové. Ako prvé treba uviesť na pravú mieru nepravdivé tvrdenie žalovanej o výstavbe, resp. rekonštrukcii viacerých rodinných domov žalobcami. Žalobcovia sa od roku 2020 podieľali na rekonštrukcii len jedného rodinného domu, na ktorý si zobrali hypotéku zo svojej banky a súčasne na ktorý si požičali ďalšie finančné prostriedky v nemalej výške od širšej rodiny (bratranec, ujo). Okrem hlavného záväzku žalobcov, hypotéky z D. N., K., si žalobcovia na stavbu rodinného domu zobrali stavebný úver 45.000 eur z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., o čom vedia súdu v prípade potreby súdu predložiť dokumentáciu. Takisto žalobcovia mali vlastné úspory a značnú sumu si požičali i od rodinných príslušníkov, o čom svedčia predložené výpisy z bankových účtov žalobcov. Z nákladov na rekonštrukciu domu boli najväčšie položky za okná, prácu, plyn, voda a kúrenie, elektrinu, strechu s krovom, betón, potery, odstránenie azbestu, atď. čo určite dodali iné špecializované firmy, a nie žalovaná, pričom žalobcovia bločky a faktúry od týchto dodávateľov vedia v prípade potreby súdu predložiť. Žalobcovia sa preto ostro vyhradzujú voči tvrdeniam žalovanej, že za peniaze žalovanej si žalobcovia financovali

výstavbu, resp. rekonštrukciu viacerých rodinných domov. A určite žalovaná ani v hotovosti neuhradila žalobcom zvyšnú pohľadávku (152.200 eur), tak ak to tvrdí žalovaná v odvolaní.

Žalobcovia uviedli, že za dodaný stavebný materiál od žalovanej riadne platili, pričom ako dôkaz v tomto smere predkladajú viaceré faktúry žalovanej za stavebný materiál spolu s pokladničnými bločkami z registračnej pokladne žalovanej o úhrade týchto faktúr ako i ďalšie pokladničné bločky za stavebný materiál, za ktorý u žalovanej platili. Ako nepravdivé sa tak javí vyjadrenie žalovanej, že žalobcovia za dodaný stavebný materiál nikdy nehradili žalovanej. Nepravdivé je aj tvrdenie žalovanej o dohode žalobcu a žalovanej na vzájomnom započítaní nárokov žalobcov na úhradu predmetných pôžičiek voči nárokom žalovanej na úhradu stavebného materiálu. Žiadna takáto dohoda (písomná či ústna) neexistovala a ak by aj existovala, tak žalovaná by musela mať vo svojom účtovníctve historicky dôkazy o odbere stavebného materiálu za 152.200 eur zo strany žalobcov, ktorý nikdy nebol zaplatený. Nie je predsa možné odoberať stavebný materiál v takom objeme bez toho aby o tom neboli historické záznamy (skladové záznamy, dodacie listy, účtovné doklady), neberúc pritom do úvahy daňovú otázku (DPH), s ktorou sa musela zákonite žalovaná vysporiadať, o čom musia taktiež existovať u žalovanej záznamy. Žiadne takéto doklady však žalovaná na preukázanie svojich tvrdení nepredložila a preto jej tvrdenia o vzájomnom započítaní je treba považovať za účelové a nepravdivé. Dôkaz: Faktúra žalovanej č. FV200115 z 27.11.2020 na sumu 3.559,50 eur + pokladničný blok žalovanej č. 0000311 z 27.11.2020 na sumu 3.559,50 eur, Faktúra žalovanej č. FV200114 z 27.11.2020 na sumu 2.477,45 eur + pokladničný blok žalovanej č. 0000312 z 27.11.2020 na sumu 2.477,45 eur, Faktúra žalovanej č. FV200117 z 30.11.2020 na sumu 3.340 eur + pokladničný blok žalovanej č. 0000344 z 30.11.2020 na sumu 2.140 eur a pokladničný blok žalovanej č. 0000343 z 30.11.2020 na sumu 1.200 eur, Pokladničný blok žalovanej č. 0000061 zo 7.5.2021 na sumu 300 eur, Pokladničný blok žalovanej č. 0000202 z 15.11.2021 na sumu 112,08 eur, Pokladničný blok žalovanej č. 0000018 z 1.8.2020 na sumu 137,60 eur. Žalobcovia poukazovali na charakter konania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, ktoré nemá čo do dokazovania a preukazovania nároku nahrádzať konanie vo veci samej a preto sa v ňom neuplatňuje ani princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktne ako v konaní vo veci samej, v ktorej súvislosti poukázali na uznesenie Ústavného súdu SR zo 4.8.2020 sp. zn. III. ÚS 294/2020.

Žalobcovia majú za to, že na základe ich vyjadrení ako i samotného Návrhu a predložených dôkazov hodnoverne osvedčili dôvodnosť a trvanie ich nároku, ako i potrebu zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobcov, keďže je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Jednotlivé tvrdenia žalovanej prezentované v odvolaní nie sú podložené relevantnými dôkazmi. Právna argumentácia žalovanej je nepriliehajúca na posudzovanú skutkovú situáciu.

4. Žalovaná k vyjadreniu žalobcov uviedla, že má za to, že nie je možné zriadiť zabezpečovacie opatrenia na majetku, ktorý parí to BSM ak je dlžníkom iba jeden z manželov, pretože tomu bráni samo ustanovenia § 343 ods. 1 CSP. Za predmet vlastníctva a teda ani BSM sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21. decembra 1973 sp. zn. 3 Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). Pri nezmenenej právnej úprave predmetu BSM sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné. Rovnaký záver platí aj pre zmluvu o prístupení k dlhu uzavretú len jedným z manželov. I keď pri uvedených právnych úkonoch ide o rozdielne právne inštitúty, z hľadiska ust. § 145 O.z. je pre ne charakteristické to, že sa priamo netýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, teda spoločných vecí, preto je aplikácia tohto ustanovenia v súvislosti s nimi vylúčená. Keďže ani zmluva o prístupení k dlhu uzavretá len jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu BSM, nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. 4Cdo/234/2010). Zopakovala svoju argumentáciu z odvolania vo vzťahu k ust. § 343 ods. 1 CSP s tým, že vzhľadom k uvedenému má za to, že nie je možné zriadiť zabezpečovacie opatrenia na majetku, ktorý parí to BSM ak je dlžníkom iba jeden z manželov, pretože tomu bráni samo ustanovenia § 343 ods. 1 CSP.

5. Žalobcovia k vyjadreniu žalovanej uviedli, že sa pridriavajú svojej argumentácii prezentovanej v ich vyjadrení a rozporujú všetky tvrdenia žalovanej z jej vyjadrenia, ktoré považujú za účelový výklad príslušnej právnej úpravy, ktorý je v rozpore s ustálenou právnou teóriou a judikatúrou. Ust. § 343 ods. 1 CSP nebráni zriadeniu zabezpečovacieho opatrenia na majetok patriaci do BSM, keďže v citovanom ustanovení sa uvádza, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach,

právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka a nedefinuje v akom vlastníckom režime sa veci, práva alebo iné majetkové hodnoty dlžníka majú nachádzať, čo znamená, že môže ísť aj o veci, práva alebo iné majetkové hodnoty dlžníka patriace do BSM. Tak ako vyplýva z predmetného listu vlastníctva LV XXXX, v k. ú. D., ktorý žalovaná konkrétne vo svojom vyjadrení uvádza, tak tieto sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej a jej manžela A. B.. Nehnuteľnosti na tomto liste vlastníctva vlastní žalovaná s manželom spoločne v spoluvlastníckom podiele 1/1, pričom tieto nehnuteľnosti boli manželmi nadobudnuté za trvania manželstva. Predmetná pohľadávka žalobcov voči žalovanej vznikla tiež za trvania manželstva a v prípade BSM každý z manželov vlastní celý spoločný majetok v celku a teda žalovaná, t. j. dlžník je teda vlastníkom celého spoločného majetku, čím je podmienka podľa § 343 ods. 1 CSP, t. j. vlastníctvo zálohu dlžníkom splnená aj formálne. BSM je totiž popri podielovom spoluvlastníctve druhou formou spoluvlastníctva, ktorú upravuje O. z. Na rozdiel od podielového spoluvlastníctva, ktorého základom sú určené podiely jednotlivých spoluvlastníkov, výnimočnosť BSM spočíva v jeho bezpodielovosti. To znamená, že manželia nemajú nijakým spôsobom určený podiel na vlastníckom práve k jednotlivým spoločným veciam a vlastnícke právo každého z manželov sa týka celého spoločného majetku. S poukazom na § 143 a § 147 ods. 1 O.z. argumentovali, že podľa konštantnej súdnej judikatúry, ak za trvania manželstva a BSM uzavrie zmluvu o pôžičke ako dlžník iba jeden z manželov, nepotrebuje na to súhlas druhého manžela, a to ani keď nejde o bežnú vec (Najvyšší súd ČSR, stanovisko pléna, Cpj 86/1971, R 42/1972 publikované). Ak si požičiava jeden z manželov peniaze a ak v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník iba on, je zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel a na jej platnosť netreba súhlas druhého manžela v zmysle § 145 O.z., keďže zmluvou sú peňažné prostriedky ešte len nadobúdané (NS ČR sp. zn. 29 Odo 162/2005), pričom veriteľ môže uspokojenie svojej pohľadávky v zmysle § 147 ods. 1 O.z. dosiahnuť pri výkone rozhodnutia i z majetku patriaceho do BSM.

Žalovaná vo svojom vyjadrení ďalej odkazom na súdnu prax uvádza, že zmluva o pôžičke, ručiteľský záväzok, zmluva o výpožičke a zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá len jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu BSM, nie je preto právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí. Žalovaná potom z toho vyvodzuje záver, že nie je možné zriadiť zabezpečovacie opatrenie na majetok patriaci do BSM, ak je dlžníkom len jeden z manželov. Žalobcovia nijako nespochybňujú skutočnosť, že uzavretím uvedených zmlúv (zmluva o pôžičke, zmluva o výpožičke a zmluva o pristúpení k dlhu) a realizáciou jednostranných právnych úkonov (ručiteľský záväzok), len jedným z manželov nevzniká spoločný záväzok manželov, ale iba individuálny záväzok toho manžela, ktorý zmluvu sám uzatvoril. To však nič nemení na skutočnosti, že zákonodarcu v § 147 ods. 1 O.z. zakotvil možnosť, aby sa pohľadávka veriteľa len jedného z manželov mohla pri výkone rozhodnutia uspokojiť z majetku patriaceho do BSM a preto je zriadenie zabezpečovacieho opatrenia na spoločný majetok v BSM právnou úpravou dovolený a súdnou praxou bežne akceptovaný, o čom svedčia nespočetné zabezpečovacie opatrenia vydané slovenskými súdmi na majetok v BSM i v prípade zabezpečenia záväzkov len jedného z manželov. Podobný názor vyslovil i Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich nedávnych rozhodnutiach, v ktorej súvislosti citovali z uznesenia NS SR z 27.5.2020 sp. zn. 1Cdo 27/2017.

Žalovaná vo vyjadrení namieta, že manžel žalovanej nie je ani účastníkom tohto súdneho konania, čím mal súd postupovať v rozpore so zákonom, keďže malo byť zasiahnuté do vlastníckeho práva manžela žalovanej a to bez jeho vedomia a oznámenia tejto skutočnosti manželovi žalovanej. Súd mu údajne nepriznal ani práva účastníka konania (napr. právo podať odvolanie), čo má byť v rozpore s jeho ústavným právom na ochranu vlastníckeho práva. Žalobcom nie je jasné, na základe čoho právny zástupca žalovanej vystupuje v mene manžela žalovanej a háji jeho vlastnícke právo k majetku patriacom do BSM v tomto konaní, keďže z plnomocenstva, ktoré právny zástupca žalovanej predložil spolu s odvolaním vyplýva, že je oprávnený zastupovať výlučne žalovanú.

Žalobcovia ďalej uviedli, že nová právna úprava CSP, účinná od roku 2016 pojem účastník konania už nepoužíva, doterajší inštitút vedľajšieho účastníctva nahradila pojmom intervencia. Doterajší pojem účastník konania je po novom vyhradený iba pre mimosporové konania a správne súdnictvo. Podľa § 81 CSP je intervenient ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania. Intervenant vstupuje do konania z vlastného podnetu, alebo na základe oznámenia strán sporu o spore podľa § 86 CSP, a to písomným podaním. Strana sporu však nedoručuje oznámenie o spore tretej osobe, ktorá by mohla byť na právach dotknutá, prostredníctvom súdu ale je povinná toto oznámenie poslať na priamo. Súd na návrh rozhodne, či je vstup intervenienta prípustný (§ 83 CSP). Osoba, ktorej bolo oznámenie o spore doručené, má možnosť ovplyvniť výsledok sporu tým, že do sporu vstúpi ako intervenient. Z uvedeného je zrejmé, že podľa platnej právnej úpravy je právom žalovanej ako strany sporu a nie súdu oznámiť tretej osobe (vlastnému manželovi), že sa vedie spor a vyzvať ho, aby ako intervenient vstúpil do konania, najmä ak sa domnieva, že by tým mohlo byť

zasiahnuté do jeho vlastníckych, či iných práv, tak ako uvádza právny zástupca žalovanej. Žalovaná tak zatiaľ, podľa vedomostí žalobcov neurobila, i keď spolu so svojim manželom žijú v spoločnej domácnosti a je nepravdepodobné, že by manžel žalovanej o spore nemal vedomosť. Toto konanie, resp. nekonanie žalovanej (neoznámenie sporu manželovi) možno hodnotiť ako účelové, v nadväznosti na právne účinky, ktoré CSP spája s oznámením sporu tretej osobe (manželovi). Tretia osoba (manžel žalovanej), ktorej by bolo oznámenie o spore doručené, by nemohla následne namietať nesprávne rozhodnutie sporu (§ 87 ods. 2 a § 88 ods. 1) a mala by iba obmedzené možnosti namietať nesprávne vedenie sporu (§ 87 ods. 3 a § 88 ods. 2).

K postupu vstupu tretej osoby, ktorá má právny záujem na výsledku sporu, sa vyjadril i Najvyšší súd SR v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom rozhodoval o dovolaní žalovaného: „Podaním zo dňa 23. februára 2018 (doručeným súdu prvej inštancie dňa 27. februára 2018) oznámil P.. A. A., nar. XX. T. XXXX bytom T. XX, W. svoj vstup, ako intervenienta, do konania na strane žalobcu, pričom právny záujem na výsledku súdneho konania má byť daný skutočnosťou, že intervenient, ako jeden zo spoločníkov žalobcu, môže byť priamo dotknutý na svojich majetkových právach (najmä môže byť dotknuté jeho právo na podiel na zisku). Intervenient vo svojom podaní zároveň oznámil, že žiada dovolací súd, aby potvrdil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. 7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) následne postupom v zmysle § 82 ods. 4 C. s. p. oznámil stranám sporu (18. apríla 2018), že došlo k vstupu intervenienta do konania na strane žalobcu a vyzval strany, aby prípadné vyjadrenia a návrhy na rozhodnutie o neprípustnosti vstupu intervenienta do konania podľa § 83 C. s. p. doručili dovolaciemu súdu obratom. Žiadna zo strán sporu vstup intervenienta do konania nenamietla.“(uznesenie NS SR sp. zn. 4XObdo/706/2017 z 19.6.2018).

K otázke prípadného porušenia ústavných práv pri nariaďovaní zabezpečovacích opatrení (v pôvodnej právnej úprave OSP nazvaných predbežných opatrení), ktoré žalovaná namieťa, sa vyjadril i Ústavný súd SR v inej veci, keď uviedol „Ústavný súd posudzuje problematiku predbežných opatrení zásadne iba v ojedinelých prípadoch a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia alebo o zamietnutí návrhu na jeho vydanie pristupuje len za celkom výnimočných okolností. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o predbežných opatreniach iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu.“(uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 560/2012 zo 7.11.2012)

V podaní z 26.3.2024 žalobcovia (po doručení vyjadrenia žalovanej odvolacím súdom právneho zástupcovi žalobcov, keďže pretým doručoval súd prvej inštancie vyjadrenie priamo žalobcom) uviedli, že na predmetné vyjadrenie žalovanej z 5.2.2024 (repliku) žalobcovia, prostredníctvom právneho zástupcu, reagovali podaním z 21.2.2024 (duplikou). Žalobcovia sa pridriavajú svojich vyjadrení v duplike a v danej veci nemajú žiadne nové skutočnosti a ani dôkazy na doplnenie.

6. Žalovaná v podaní z 12.4.2024 k vyjadreniu žalobcov z 21.2.2024 uviedla, že má za to, že nie je možné zriadiť zabezpečovacie opatrenia na majetku, ktorý parí to BSM ak je dlžníkom iba jeden z manželov, pretože tomu bráni samo ustanovenie § 343 ods. 1 CSP. Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov.

Rovnaký elementárny právny názor zastáva napr. aj Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Co/7/2021 zo dňa 25.02.2021 „Treba súhlasiť so súdom prvej inštancie v tom, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, teda zriadením záložného práva na veciach dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Odvolací súd však konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, nie možné predmetné zabezpečovacie opatrenie využiť, keďže zabezpečovacie opatrenie môže smerovať len voči veciam vo vlastníctve dlžníka. Vzhľadom na vyššie uvedené je možno uzavrieť, že žalobcami sledovaný účel nie je možné dosiahnuť inak, ako nariadením žalobcami navrhovaného neodkladného opatrenia.“ Súd prvej inštancie výrokom č. II. napadnutého uznesenia zo dňa 22.11.2023 uložil žalobcom povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia žalobu proti žalovanej o zaplatenie sumy 152.200 eur s príslušenstvom. Do dnešného dňa žalovanej nebolo doručené žiadne oznámenie o podaní predmetného návrhu, a preto má za to, že žalobcovia v súdom určenej lehote návrh nepodali ani to v súdnom konaní neosvedčili, a preto nastal zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého uznesenia.

Nároky žalobcov, na ktoré sa odvolávajú v ich návrhu neobstoja pretože pohľadávky žalobcov zanikli ešte pred podaním návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaná uhradila žalovanej v hotovosti dňa 28.2.2022 sumu 172.956 eur, o čom predkladá originál príjmového pokladničného dokladu podpísaného žalobkyňou. K predmetnému dôkazu je nevyhnutné uviesť, že skôr nemohla

žalovaná predmetný dôkaz súdu predložiť z dôvodu, že od 16.11.2023 do 01/2024 bol žalovanej násilím odopretý vstup do prevádzky stavebnín žalovanej vo D. pánom P. A. Q., kde žalovaná vykonáva svoju podnikateľskú činnosť a kde mala žalovaná uloženú všetku svoju účtovnú ako aj právnu dokumentáciu, o čom v prílohe predkladá trestné oznámenie. Má za to žalobcovia a P. A. Q. konali vo vzájomnej súčinnosti tak aby ju úmyselne pripravili o majetok, podala dňa 21.11.2023 trestné oznámenie na P. A. Q. a následne aj trestné oznámenie na žalobcov.

Čo sa týka hotovostnej úhrady pôžičiek v sume 172.956, eur dňa 28.2.2022, pred jej realizáciou dňa 24.2.2024 žalovaná komunikovala formou SMS so žalobkyňou a spoločne sa dohodli na tom, že žalovaná hradí sumu 149.000 eur žalobcom a navyše im uhradí v hotovosti aj sumu 23.856 eur čo mali predstavovať úroky. Celková tak bola v hotovosti uhradená suma 172.956 eur, čo svojim vlastnoručným podpisom potvrdila žalovaná ako prijímateľka hotovosti na príjmovom pokladničnom doklade. Pôžička poskytnutá bezhotovostne zo dňa 30.6.2020 vo výške 10.000 eur, bola vrátená bezhotovostne na rovnaký bankový účet žalobcov dňa 8.9.2020. Pôžička poskytnutá bezhotovostne zo dňa 16.9.2020 vo výške 32.000 eur, bola vrátená hotovostne dňa 28.2.2022, pričom táto dlžná suma a úroky boli zahrnuté v uhradenej sume 172.956 eur. Pôžička poskytnutá bezhotovostne zo dňa 18.6.2021 vo výške 54.000 eur, bola vrátená bezhotovostne na bankový účet žalobcov a to dňa 18.3.2022 vo výške 10.000 eur, dňa 21.3.2022 vo výške 24.300 eur a dňa 22.3.2022 vo výške 20.000 eur, celkovo 54.300 eur, o čom predkladá výpis z bankového účtu žalovanej. Pôžička poskytnutá bezhotovostne zo dňa 7.7.2021 vo výške 65.400 eur, bola rovnako vrátená hotovostne dňa 28.2.2022, pričom táto dlžná suma a úroky boli zahrnuté v uhradenej sume 172.956 eur. Pôžička poskytnutá bezhotovostne zo dňa 1.7.2022 vo výške 171.200 eur, bola vrátená bezhotovostne v týchto častiach:

- z účtu žalovanej IBAN: B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 1.7.2022 vo výške 2.000 eur, dňa 4.7.2022 vo výške 10.000 eur, dňa 9.2.2022 vo výške 9.000 eur, dňa 4.7.2023 vo výške 7.500 eur, dňa 25.7.2023 vo výške 9.990 eur + 10 eur, dňa 3.8.2023 vo výške 5.500 eur, dňa 5.9.2023 vo výške 2.000 eur, dňa 14.9.2023 vo výške 2.000 eur, dňa 19.9.2023 vo výške 5.000 eur, dňa 4.10.2022 vo výške 3.000 eur, celkovo vrátila žalovaná žalobcom bezhotovostne 50.500 eur,

- v hotovosti uhradila žalovaná žalobcom dňa 8.11.2022 sumu 20.600 eur, dňa 12.7.2023 sumu 18.500 eur, dňa 21.8.2023 sumu 51.200 eur, dňa 14.9.2023 sumu 5.000 eur, dňa 8.10.2023 sumu 5.000 eur, celkovo 100.300 eur, čo vyplýva z predložených SMS správ. Úhrada 51.200 eur je zrejma a z písomného potvrdenia žalobcom. Spolu žalovaná uhradila žalobcom sumu 165.800 eur (=50.500 eur + 165.800 eur). Okrem vyššie uvedených úhrad uhradila žalovaná žalobcovi dňa 25.6.2022 sumu 29.760 eur, čo žalovaný svojim podpisom na dodacom liste č. VHP1 potvrdil. V tom prípade šlo o úžernícke úroky z poskytnutých pôžičiek. Žalovaná teda uhradila žalobcom viac ako žalobcovia poskytli žalovanej. Žalovaná zmluvy o pôžičkách k dispozícii nemala, pretože jej ich nikdy žalobcovia neodovzdali, aj keď to vždy sľúbili. Žalobca vyhotovoval dodatky, ktoré dátumovo nesedeli s dátumami poskytnutých pôžičiek, preto má za to, že ani uhradenú sumu 172.956 eur žalobcovia žalovanej z pôžičiek nikdy neodpočítali. Prílohou podania boli: Trestné oznámenie z 2.4.2024, uznesenie KS Bratislava z 25.2.2021 sp. zn. 6Co/7/2021, Zápisnica o trestnom oznámení z 21.11.2023, Zápisnica o trestnom oznámení z 18.12.2023, bankový výpis z 24.3.2024, sms komunikácia, výdavkový pokladničný doklad z 28.2.2022, predžalobná výzva zo 16.11.2023, neoznačený účtovný doklad z 21.8.2023, dodací list z 31.5.2022

7. Žalobcovia v podaní z 2.5.2024 k vyjadreniu žalovanej z 12.4.2024 uviedli, že sa pridriavajú svojej argumentácie prezentovanej v ich skorších vyjadreniach a rozporujú všetky tvrdenia žalovanej, ktoré považujú za účelové, zavádzajúce a v rozpore s ustálenou právnou teóriou a judikatúrou. Žalovaná vo svojom poslednom vyjadrení opakovane uvádza, citujúc uznesenie KS Bratislava č. k. 6Co/7/2021 zo dňa 25.2.2021 v inej veci, že nie je možné zriadiť zabezpečovacie opatrenie na majetku, ktorý patrí do BSM, ak je dlžníkom iba jeden z manželov, pretože tomu má brániť § 343 ods. 1 CSP. Ďalším dôvodom, prečo je možné postihovať zabezpečovacím opatrením i majetok v BSM vyplýva i z § 147 ods. 1 O.z., v zmysle ktorého pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do BSM. Sám Krajský súd Bratislava v bode 8 odôvodnenia predmetného uznesenia, ktoré bolo citované samotnou žalovanou, uvádza: „Zo znenia § 147 ods. 1 Obč. zák. vyplýva, že pohľadávka len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do BSM. Toto je však možné len do doby, kým nedôjde k vypriadeniu BSM. Znamená to teda, že od okamihu vyporiadenia BSM (dohodou, súdnym rozhodnutím alebo podľa § 149 ods. 4 O.z.) nemožno už viesť exekúciu na majetok, ktorý patril do masy zaniknutého BSM, ale exekúciou už môžu byť postihnuté len veci patriace do výlučného vlastníctva manžela (bývalého manžela) zaviazaného z vykonateľného rozhodnutia.“ (uznesenie KS Bratislava č.k. 6Co/7/2021 z 25.2.2021). Z uvedeného vyplýva, že sám

Krajský súd Bratislava v predmetnom uznesení pripúšťa, že uspokojenie pohľadávky len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, je možné z majetku patriaceho do BSM. Žalovaná účelovo vytrhla a interpretovala ňou citované ustanovenie z uznesenia KS Bratislava a predmetné uznesenie v skutočnosti skôr podporuje argumentáciu žalobcov o možnosti uspokojenia pohľadávky voči žalovanej i z majetku patriaceho do BSM. Predmetné uznesenie KS Bratislava vychádzalo z iného skutkového a právneho stavu, preto ho nie je možné automaticky aplikovať na ich prípad. Tak ako vyplýva z textu uznesenia KS Bratislava, tak v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný po rozvode manželstva dlžníka a jeho manželky, čiže po zániku samotného BSM, avšak pred jeho vyporiadaním, pričom súčasťou konania o vyporiadanie BSM boli aj nehnuteľnosti, ku ktorým sa žalobcovia domáhali nariadenia neodkladného opatrenia (nie zabezpečovacieho). Okrem toho KS Bratislava, tak ako je zrejmé z výrokovkej časti predmetného uznesenia, síce zabezpečovacie opatrenie nenariadil, keďže ho žalobcovia ani nepožadovali, ale vyhovel návrhu žalobcov a nariadil na predmetnú nehnuteľnosť neodkladné opatrenie, ktoré sa, čo sa týka majetku v BSM, spravuje rovnakým režimom ako zabezpečovacie opatrenie.

Žalobcovia v otázke prípustnosti zriadenia zabezpečovacieho opatrenia na majetok v BSM odkazujú na svoje skoršie vyjadrenie v tomto konaní, kde prezentovali ustálenú judikatúru NS SR ako i ďalších súdov ako i príslušnú právnu teóriu, ktorá sa jednoznačne prikláňa k možnosti uspokojenia pohľadávky jedného z manželov zo spoločného majetku a zriadenia zabezpečovacieho opatrenia i na majetok patriaci do BSM.

„Uzavretím takýchto zmlúv len jedným z manželov teda nevzniká spoločný záväzok manželov, ale iba individuálny záväzok toho manžela, ktorý zmluvu sám uzatvoril. V širšom kontexte existencie spoločného majetku manželov sa však takáto pôžička, či úver dotýka spoločného majetku manželov, nakoľko podľa § 147 Obč. zákonníka platí, že pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Inak povedané ustanovenie § 147 Obč. zákonníka priamo pamätá aj na pohľadávky len proti jednému z manželov a pre tento prípad pripúšťa ich uspokojenie aj zo spoločného majetku.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. mája 2020, sp. zn. 1 Cdo 27/2017, bod 22)

„Manželia sú solidárne zaviazaní ex lege z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí v bežných aj iných než bežných veciach (§ 145 ods. 2 OZ). Ak počas trvania manželstva vznikne z právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí konaním hoci len jedného z manželov platne záväzok (dlh), obaja manželia majú postavenie solidárneho dlžníka a voči veriteľovi sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Veriteľ môže žiadať poskytnutie plnenia od ktoréhokoľvek z manželov a každý z manželov je oprávnený a povinný splniť solidárny záväzok v celom rozsahu s účinkami pre druhého manžela. Za solidárny záväzok manželia zodpovedajú svojim výlučným majetkom, ako aj majetkom v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Vzájomný regresný nárok vo vzťahu medzi manželmi nevzniká. Ak niektorý z manželov uhradil spoločný dlh zo svojich výlučných prostriedkov, môže sa domáhať náhrady v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva.“ (ŠTEVČEK, DULAK, BAJÁNKOVÁ, FEČÍK, SEDLAČKO, TOMAŠOVIČ A KOL., Občiansky zákonník I, Komentár, 2. vydanie, C. H. Beck, 2019, s. 1170 – 1177)

„24. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) je popri podielovom spoluvlastníctve druhou formou spoluvlastníctva, ktorú upravuje Občiansky zákonník. Na rozdiel od podielového spoluvlastníctva, ktorého základom sú určené podiely jednotlivých spoluvlastníkov, výnimočnosť BSM spočíva v jeho bezpodielovosti. To znamená, že manželia nemajú nijakým spôsobom určený podiel na vlastníckom práve k jednotlivým spoločným veciam; vlastnícke právo každého z manželov sa týka celého spoločného majetku.

25. Podľa konštantnej súdnej judikatúry, ak za trvania manželstva a BSM uzavrie zmluvu o pôžičke ako dlžník iba jeden z manželov, nepotrebuje na to súhlas druhého manžela, a to ani keď nejde o bežnú vec (Cpj 86/1971, R 42/1972). Ak si požičiava jeden z manželov peniaze a ak v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník iba on, je zviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel a na jej platnosť netreba súhlas druhého manžela v zmysle § 145 OZ, keďže zmluvou sú peňažné prostriedky ešte len nadobúdané (NS ČR sp. zn. 29 Odo 162/2005), pričom veriteľ by mohol uspokojenie svojej pohľadávky v zmysle § 147 ods. 1 OZ dosiahnuť pri výkone rozhodnutia uspokojenie i z majetku patriaceho do BSM.“ (uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k.: 9C/41/2017 zo dňa 14. 07. 2017)

„22. Ustanovenie § 145 Obč. zákonníka sa vzťahuje na právne úkony týkajúce sa spoločných vecí, t. j. vecí, ktoré už sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva. Právna možnosť uzavierať zmluvy len jedným z manželov nie je existenciou bezpodielového spoluvlastníctva nijako obmedzená. Ustálená prax dovolacieho súdu hovorí, že tieto úkony sa priamo netýkajú už nadobudnutého majetku v BSM. Uzavretím takýchto zmlúv len jedným z manželov teda nevzniká spoločný záväzok manželov, ale iba

individuálny záväzok toho manžela, ktorý zmluvu sám uzatvoril. V širšom kontexte existencie spoločného majetku manželov sa však takáto pôžička, či úver dotýka spoločného majetku manželov, nakoľko podľa § 147 Obč. zákonníka platí, že pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nepriaznivé dopady vyplývajúce z tohto ustanovenia pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, sú dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva, s ktorým je spätá nutnosť vzájomného zdieľania majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich bezpodielové spoluvlastníctvo trvá. Vzhľadom na konštrukciu, vznik a rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov možno eliminovanie týchto nepriaznivých dopadov riešiť len zmenou rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva alebo jeho zánikom.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k.: 8Cdo/263/2019 zo dňa 23.09.2020)

Žalovaná vo vyjadrení namieta údajné zmeškanie lehoty zo strany žalobcov na podanie žaloby proti žalovanej vo veci samej (o zaplatenie sumy 152.200 eur s príslušenstvom), ktorú súd uznesením stanovil v lehote 30 dní od jeho právoplatnosti. Žalobcovia v tejto súvislosti uvádzajú, že pri zabezpečovacom opatrení je potrebné jasne rozlišovať medzi právoplatnosť a vykonateľnosťou uznesenia, ktorým súd zabezpečovacie opatrenie nariadil. Aj na neprávoplatnom súdnom rozhodnutí obsahujúcom zabezpečovacie opatrenie sa totiž vyznačuje potvrdenie (doložka) o vykonateľnosti. Hovoríme tu o tzv. predbežnej vykonateľnosti rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení, ktoré predchádza samotnej právoplatnosti, vzhľadom na osobitý charakter tohto procesného inštitútu. Zabezpečovacie opatrenie sa stáva vykonateľné doručením a od tohto okamihu sú ním strany sporu viazané. Na druhej strane na právoplatnosť zabezpečovacieho opatrenia sa aplikujú všeobecné ustanovenia CSP o právoplatnosti uznesení (§ 226 CSP a nasl.), v zmysle ktorých súdne rozhodnutie je právoplatné, ak je záväzne a nezmeniteľné. K materiálnym stránkam (účinkom) právoplatnosti rozhodnutia náleža jeho nezmeniteľnosť (prejavuje sa ako prekážka rei iudicatae) a jeho záväznosť. Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Toto je aj ich prípad, kedy žalovaná svojím odvolaním sama zapríčinila, že uznesenie nenadobudlo právoplatnosť. Na základe uvedeného majú žalobcovia za to, že právoplatnosť predmetného uznesenia, ktorým súd zabezpečovacie opatrenie nariadil, ešte nastala a preto ani nemohla uplynúť 30 dňová lehota pre žalobcov na podanie žaloby vo veci samej (o zaplatenie sumy 152.200 eur s príslušenstvom). Nie je preto daný dôvod, tak ako nesprávne tvrdí žalovaná, aby odvolací súd uznesenie zrušil. Citoval § 226, § 238 ods. 1, § 332 ods. 1, § 344 a § 367 ods. 1 CSP s tým, že „Z hľadiska jazykového výkladu § 332 CSP je zrejmé, že sa vzťahuje iba na uznesenie, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. V prípade zamietavého uznesenia neprichádza vykonateľnosť rozhodnutia, ako je definovaná v § 232 ods. 1 CSP, do úvahy. Ak ide o právoplatnosť uznesenia, ktorým súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol, aplikuje sa všeobecné ustanovenie § 238 ods. 1 CSP. To platí aj o viazanosti súdu vyhláseným, resp. vydaným uznesením (§ 237 ods. 1 CSP).“ (Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, 2022, s. 1273 - 1274: F. Sedlačko)

Žalovaná v bode III svojho vyjadrenia uvádza nové skutočnosti a predkladá nové dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a to v štádiu po ukončení písomnej časti odvolacieho konania (po odvolaní žalovanej zo 7.12.2023, vyjadrení žalobcov k odvolaniu 30.12.2023, replike žalovanej z 5.2.2024 a duplike žalobcov z 21.2.2024) s odôvodnením, že jej bolo treťou osobou, majiteľom budovy P. A. Q., odopretý vstup do prevádzky stavebnín vo Voderadoch od 16.11.2023 do 01/2024 (konkrétny dátum neuvádza), kde má vykonávať svoju podnikateľskú činnosť a má mať uloženú svoju účtovnú aj právnu dokumentáciu. Toto žalobcovia považujú za vysoko špekulatívne konanie žalovanej a v rozpore so zásadou koncentrácie konania, keďže žalovaná na poslednú chvíľu v polovici apríla 2024, dva mesiace po podaní posledného písomného vyjadrenia v konaní a bezprostredne po postúpení veci na rozhodnutie na Krajský súd v Trnave, zásadne dopĺňa dokazovanie, predkladá prvé dôkazy a uvádza nové skutočnosti. Žalovaná nikde vo svojich predošlých vyjadreniach (odvolaní, replike) neuviedla skutočnosť, že jej bol zamedzený vstup do jej prevádzky, nemá prístup k svojej dokumentácii a preto nie je schopná sa účinne brániť. Aj keby žalovaná do posledného januárového dňa nemala prístup do svojej prevádzky, o čom žalobcovia pochybujú, tak najneskôr vo svojom vyjadrení z 5.2.2024 (podpísané časovou pečiatkou právneho zástupcu žalovanej dňa 7.2.2024) mohla tieto skutočnosti uviesť a doklady predložiť, lebo už opätovne prístup k dokumentácii mala, čo vyplýva aj z vyjadrenia žalovanej. Okrem toho podľa výpisu zo živnostenského registra má žalovaná svoje sídlo podnikania na inej adrese (H. I. XXX/XX, D.), čiže v inej budove než má žalovaná zriadenú prevádzku stavebnín (Pavlická 256, Voderady), pričom predmet podnikania „vedenie účtovníctva“ ma registrovanú na adrese H. I. XXX/XX, D. a nie prevádzky. Žalobcovia ďalej poukazujú na skutočnosť, že výpisy z účtov a SMS komunikácia, ktorou žalovaná argumentuje vo vzťahu k úhradám značných súm a ktoré dodatočne predkladá mala žalovaná po

celý čas konania k dispozícii alebo si ich mohla jednoducho zaobstarať (mohla si ich stiahnuť z internetbankingu, vyžiadať z banky a SMS komunikáciu stiahnuť zo svojho mobilu), a preto jej tvrdenie, že nemohla tieto dôkazy skôr predložiť, kvôli zamedzenému vstupu do jej prevádzky neobstojí. Citujúc § 366 CSP žalobcovia dôvodili, že vzhľadom na nové pravidlá CSP (prostriedky procesného útoku, prostriedky procesnej obrany a koncentrácia konania) a ich právne následky a v dôsledku toho, že žalovaná mohla svoje tvrdenia a dôkazy uplatniť už oveľa skôr, majú žalobcovia za to, že skutočnosti a dôvody pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, sú nesporné a akékoľvek dôvody a dôkazy žalovanej predložené dodatočne by mali byť súdom odmietnuté ako podané oneskorene. Podľa § 368 CSP: „Na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.“

Žalovaná sa v bode III. svojho vyjadrenia snaží primäť súd, aby tento v odvolacom konaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia vykonával riadne dokazovanie a posudzoval existenciu, resp. neexistenciu a prípadnú výšku nároku žalobcov, čo však nie je úlohou súdu v tomto type konania. Žalobcovia majú za to, že v konaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, ktoré je dočasným procesným inštitútom, nemajú takú dôkaznú povinnosť ako v konaní vo veci samej. Stačí osvedčenie rozhodujúcich skutočností, ktoré hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie ich nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a súd len osvedčuje najvýznamnejšie právne skutočnosti relevantné pre rozhodnutie o návrhu na zabezpečovacie opatrenie. Medzi osvedčením a dokázaním je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na zabezpečovacie opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v konaní vo veci samej. Súčasne platí, že pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania zabezpečovacieho opatrenia. Uvedenou úpravou sa završuje osobitný režim, ktorý sa vzťahuje na zabezpečovacie opatrenia, a ktorý je vyjadrením špecifického účelu a povahy tohto procesného inštitútu - o návrhu na jeho nariadenie rozhoduje súd v zákonnej lehote, spravidla bez pojednávania a bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, iba na základe skutočností tvrdených navrhovateľom, pričom pred rozhodnutím nevykonáva súd riadne dokazovanie a vychádza iba zo skutočností, ktoré považuje za osvedčené, resp. hodnoverne osvedčené. Citovali § 326 a § 329 CSP a v tejto súvislosti z rozhodnutí Ústavného súdu SR I. ÚS 358/2021 (ZNUÚS 95/2021), NS SR sp. zn. 5 Cdo 65/2010 a sp. zn. 1 Cdo 147/2011.

V bode III. vyjadrenia žalovanej sa uvádza, že pohľadávky žalobcov mali zaniknúť ešte pred podaním návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Na preukázanie tohto svojho tvrdenia žalovaná predložila viaceré písomné dôkazy (výdavkový pokladničný doklad zo dňa z 28.2.2022, dodací list zo dňa 31.5.2022 a dodací list zo dňa 21.8.2023), ňou podané trestné oznámenie na P. A. Q. z 21.11.2023 a trestné oznámenia na žalobcov z 2.4.2024, vybrané bankové výpisy z účtu žalovanej a SMS komunikáciu medzi žalobcami a žalovanou. Žalobcovia k údajnému zániku (splateniu) pohľadávky zo strany žalovanej uvádzajú, že im peňažná suma 172 956 eur nebola nikdy žalovanou v hotovosti vyplatená a rovnako tak im nebola nikdy v hotovosti vyplatená ani peňažnú sumu 51.200 eur a ani peňažná suma 29.760 eur. Predloženie nejakých dodacích listov žalovanej ešte neznamená, že tie peniaze žalovaná žalobcom v hotovosti aj vrátila. Ak aj žalovaná v hotovosti žalobcom niečo vyplatila, tak to boli vždy menšie sumy a tie žalobcovia aj priznali, že im boli v hotovosti vrátené a započítali ich na pohľadávku voči žalovanej. Žalobcovia spochybňujú aj pravosť podpisov na žalovanou predložených dodacích listoch a aj výdavkovom pokladničnom doklade, takisto napádajú pravosť dátumov pri podpisoch a prevzatie, keďže nie sú si vedomí toho, že by takéto dokumenty v minulosti podpisovali. Ak žalobcovia žalovanej aj nejaký dodací list podpísali, tak sa týkal len stavebného materiálu, ktorý od žalovanej prevzali. Žalobcovia opakujú, že sú si istí, že od žalovanej nikdy neprebrali také vysoké sumy v hotovosti, čo potvrdzuje i žalovanou predložená SMS komunikácia z 24.2.2024, v ktorej žalobkyňa 2/ žiada od žalovanej vrátenie sumy 149.100 eur na bankový účet žalobcov. Dôkaz: SMS komunikácia zo dňa 24.2.2022 (predložené žalovanou). Žalobcovia v tejto súvislosti poukazujú na určitý rozpor a konzistentnosť v tvrdeniach žalovanej, ktorá vo svojom odvolaní tvrdí, že časť pohľadávok žalobcov, najmä tých poskytnutých v lehote viac ako tri roky pred podaním návrhu na zaplatenie pohľadávok, má byť premlčaná, pretože boli splatné, avšak v poslednom vyjadrení žalovanej sa uvádza, že tieto staršie pôžičky boli žalovanou vlastne zaplatené. Nie je možné, aby tie isté staršie pôžičky žalobcov boli súčasne splatné a aj riadne zaplatené. Žalobcovia ďalej na preukázanie svojich tvrdení predkladajú súdu ako dôkaz „Doklad o prijatí zálohy zo dňa 15.11.2021“ znejúci na sumu 149.100 eur, ktorý vyhotovila a podpísala (vrátane firemnej pečiatky) žalovaná a v ktorom žalovaná vyhlásila, že na financovanie zákaziek prijala od žalobcu 1/ uvedenú sumu. Žalovaná v ten istý deň (15.11.2021) na dodacom liste VPH 3065, tak ako bolo u nej zvykom, potvrdila prijatie zálohy a súčasne uviedla, že predmetnú zálohu vráti do 28.2.2022 vrátane predpokladaného zisku, mínus daň zo zisku a náklady na dopravu, ktoré si ponechá, čiže vráti sumu v celkovej výške 172.756 eur. Túto sumu si žalobcovia, napriek existencii uvedených dokladov,

ani v návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňovali, keďže k nej nebola podpísaná samostatná zmluva o pôžičke, avšak vzhľadom na to že žalovaná vo svojom poslednom vyjadrení predložila doklady o vrátení veľmi podobnej sumy z daného obdobia (rozdiel 200 eur) a požaduje započítanie sumy 172.956 eur na celkovú žalobcami v konaní uplatňovanú pohľadávku zo zmlúv o pôžičkách, tak žalobcovia sú nútení i tieto doklady súdu predložiť. Dôkaz: Doklad o prijatí zálohy zo dňa 15.11.2021, Dodací list VPH 3065 zo dňa 15.11.2021.

Žalovaná ďalej na základe ďalšieho dodacieho listu s údajným podpisom žalobcu 1/ nazvanom vo Vyjadrení žalovanej ako „Potvrdenie splatenia sumy 29 760,- EUR zo dňa 25.6.2022“ deklaruje vrátenie sumy 29.760 eur. Žalobcovia k dodaciemu listu predloženého žalovanou predkladajú ako dôkaz podobný „dodací list VPH 1751“ zo dňa 31.5.2022, ktorým disponujú. Tento dodací list VPH 1751 bol vystavený žalovanou, o čom svedčí pečiatka a podpis žalovanej na ňom, pričom ide o ten istý dodací list, ktorý predložila žalovaná ako dôkaz v prílohe svojho posledného vyjadrenia a na základe ktorého požaduje zníženie celkovej pohľadávky žalobcov o uvedenú sumu (29.760 eur). Na dodacom liste VPH 1751 predkladanom žalobcami však chýba podpis žalobcu 1/, slovo „prevzal“, dátum prevzatia 25.6.2022 a dve sumy 29.760 eur a 10.000 eur. Na základe uvedeného majú preto žalobcovia dôvodné podozrenie, že tieto údaje do dodacieho listu, ktorý predložila žalovaná spolu so svojím posledným vyjadrením žalovanej, niekto dodatočne upravil. Dôkaz: Dodací list VPH 1751 zo dňa 31.5.2022

Čo sa týka pána P. A. Q. a tvrdení žalovanej z bodu III. vyjadrenia žalovanej: „Mám za to žalobcovia a P. A. Q. konali vo vzájomnej súčinnosti tak aby ma úmyselne pripravili o majetok, podala som dňa 21.11.2023 trestné oznámenie na P. A. Q. a následne aj trestné oznámenie na žalobcov.“, tak žalobcovia uviedli, že ide len o ničím nepodložené domnienky žalovanej. Dokiaľ sa žalobcovia nedozvedeli, že ich žalovaná ohľadne vrátenia pôžičiek podviedla a zbavuje sa majetku, ani nevedeli, kto P. A. Q. je. Pán P. Q. žalobcov prvýkrát kontaktoval až po zápise plomb na listoch vlastníctva žalovanej, zatelefonoval im a pýtal sa, či sú aj oni podvedení, že ich mená videl na katastri, tak mu žalobcovia povedali, že áno a on že tiež nechápe, ako nás mohla takto všetkých oklamať a že žela veľa šťastia a pevné nervy v tejto situácii. Pána P. Q. žalobcovia do dnešného dňa ani fyzicky nestretli, takže žiadna súčinnosť medzi ním a žalobcami neexistuje. O ďalších podvedených sa žalobcovia dozvedali postupne, napr. zo záznamov z katastra. Niektorí podvedení, podľa vedomosti žalobcov, do dnešného dňa nepodali trestné oznámenia, alebo ich zvažujú podať. Naivne dúfajú, že im peniaze žalovaná vráti. Podľa toho čo žalobcovia vedia, je žalovaná vyšetrovaná políciou, sú na ňu podané viaceré trestné oznámenia a žaloby od viacerých ľudí, všetky pojednávajú o rovnakom scenári (modus operandi) žalovanej, o tzv. fiktívnych zákazkách. Žalobcovia a rovnako aj žalovaná žijú na dedine, len niekoľko sto metrov od seba a ľudia tu o sebe navzájom vedia viac ako v meste, preto nie je neobvyklé, že sa o žalovanej navzájom rozprávajú. To však ešte ani zďaleka neznamená, že by svoje konania nejako koordinovali alebo pôsobili s úmyslom poškodiť žalovanú. Viacerí poškodení už majú aj exekučné tituly, čo je aj zrejmé z verejne prístupného Register poverení na vykonanie exekúcie vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR na jeho webstránke. Podľa informácií z polície, keďže v danej veci sú žalobcovia vedení ako poškodení, nie je trestné stíhanie týkajúce sa žalobcov a ďalších poškodených ešte ukončené, ale stále vyšetrované na Krajskom riaditeľstve policajného zboru pod spisovou značkou ZN4PV284/23/2207.

Tvrdenia žalovanej z jej vyjadrenia a ďalších ňou predložených listinných dôkazov si vzájomne protirečia a vyvolávajú pochybnosti o ich dôveryhodnosti. Žalovaná na strane 2 zápisnice o trestnom oznámení na P. A. Q. z 21.11.2023 pred políciou vypovedala, že v období od roku 2018 až do roku 2022 si popožičiavala po jej známych ako aj po jej rodine finančné prostriedky na splácanie pôžičiek pánovi Q., vrátane údajných úžerníckych úrokov a že potrebovala ďalšie peniaze na platenie ďalších pôžičiek pána Q., ale aj pôžičiek známym, rodine a bankám, čo si kvôli tomu zobrala. Ďalej v zápisnici o trestnom oznámení uvádza, že mu (P. Q.) prisľúbila, že tieto požičané peniaze použije na stavebnú činnosť a z toho bude pôžičky splácať, avšak už vtedy vedela, ako sama žalovaná v prvom odseku na str. 3 predmetnej zápisnice priznáva, že stavebnú činnosť nebude realizovať a nebude schopná splácať tie pôžičky. Žalovaná de facto sama priznala, že už v tomto období za účelom získania ďalších pôžičiek úmyselne uviedla P. Q. do omylu ohľadne účelu pôžičiek a jej schopnosti splácať pôžičky a že v tomto období (2018-2022) reálne nevykonávala žiadnu podnikateľskú/stavebnú činnosť (rozumej predaj stavebnín) a teda nemala ani peniaze na splácanie pôžičiek. Naopak v bode III. vyjadrenia žalovanej žalovaná tvrdí, že dňa 28.2.2022 mala a vyplatila v hotovosti žalobcom sumu 172.956 eur, čo má preukazovať predložený výdavkový pokladničný doklad, pričom následne v rokoch 2022 a 2023 mala mať žalovaná dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie ďalších pôžičiek žalobcom v celkovej sume 249.860 eur (54.300 eur + 165.800 eur + 29.760 eur), tak ako to vyplýva z bodu III. vyjadrenia žalovanej. Je pritom zarážajúce, že na jednej strane žalovaná priznáva, že bola bez peňazí a podnikateľskú činnosť (predaj stavebnín) reálne nevykonávala, žiadne zákazky nemá a musela si neustále od viacerých osôb

a bank požičiavať, aby dokázala splácať pôžičky pána P. Q., vrátane podľa jej slov úžerníckych úrokov a rozporupne vo vzťahu k žalobcom vo svojom vyjadrení tvrdí že bola schopná práve v tomto období (2022-2023) zaplatiť žalobcom sumu v celkovej výške 422.816 eur (172.956 eur + 249.860 eur). Ide o zjavný rozpor v jej vlastných tvrdeniach, ktorý spochybňuje dôveryhodnosť vyjadrení žalovanej.

K samotnej SMS komunikácii, ktorú predložila žalovaná ako dôkaz úhrady pohľadávky, žalobcovia uvádzajú, že žalovaná používa starú kamarátsku SMS komunikáciu, ktorá je vytrhnutá z kontextu. To, že žalovaná napíše v SMS, že ide vyťahovať peniaze z banky alebo že nejaké peniaze z banky vytiahla a chystá sa ich odovzdať, alebo že poslať na účet nejakú sumu ešte neznamená, že žalovaná tieto peniaze aj reálne poslala alebo žalobcom odovzdala. Žalobcovia týmto rozporujú všetky hotovostné platby, ktoré sú uvedené v prvom odstavci v druhej odrážke na strane 4 vyjadrenia žalovanej v celkovej výške 100.300 eur, keďže úhrada týchto súm má podľa žalovanej vyplývať čisto z predloženej SMS komunikácie, čo však v skutočnosti nevyplýva a SMS komunikáciu ako takú nemožno ani považovať za riadny dôkaz o úhrade pohľadávok. Ďalej z SMS komunikácie predloženej samotnou žalovanou z 13.11.2023 vyplýva, že dlh 120.000 eur žalovaná bola ochotná uznať bez zaváhania, sama to žalobcom navrhla, pretože vedela, že to bude oveľa viac (odhad cca 150.000 sa potvrdil). Vedela, že keď si prejde ona aj žalobcovia výpisy z účtov, tak to bude jednoznačné.

V poslednom čase pred podaním návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, keď si žalobcovia pýtali peniaze naspäť, bola žalovaná nervózna, prestávala komunikovať, vyhýbala sa stretnutiam, kontaktu, nezdvíhala telefón, peniaze si žalobcovia doslova žobrali. Stále mala nejaké výhovorky ako napr. nefunguje mi telefón, je chorá, stále lieta a vybavuje zákazky, na ktoré sme jej peniaze požičali, zameriava stavby, tak čo ju urgujeme, nefunguje jej banking, zablokovali jej účet, je na motorkách, na dovolenke, atď., atď. Z SMS komunikácie z jesene 2023, ktorú predložila samotná žalovaná spolu s posledným vyjadrením toto vyplýva.

Žalobcovia ďalej namietajú, že listinné dôkazy predložené žalovanou ako dôkazy splatenia pôžičiek (výdavkový pokladničný doklad z 28.2.2022, dodací list z 31.5.2022 a dodací list z 21.8.2023) nespĺňajú náležitosti účtovného dokladu podľa § 10 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a súvisiacich predpisov, a to i napriek skutočnosti, že napríklad na dodacích listoch vystupuje žalovaná ako podnikateľka a uvádza svoje IČO, DIČ a IČ DPH. Ani žalovanou predložený ručne vypísaný výdavkový pokladničný doklad z 28.2.2022 nespĺňa náležitosti účtovného dokladu podľa zákona o účtovníctve, nie je riadne číselne označený, nie je uvedené pod akým poradovým číslom ho žalovaná eviduje v pokladničnej knihe a v kolónke cena bez DPH sú uvedené dve peňažné sumy, čo podľa žalobcov samo o sebe spôsobuje neplatnosť takto vystaveného pokladničného dokladu.

K samotným bankovým výpisom predložených žalovanou, ktorými žalovaná argumentuje v súvislosti s úhradou jednotlivých pôžičiek, žalobcovia uvádzajú, že v tomto ohľade obsahujú tvrdenia žalovanej viaceru nepresností a zjavných chýb a to minimálne nasledovné:

- žalovanou deklarované vrátenie sumy 10.000 eur dňa 8.9.2020 bezhotovostne na účet žalobcov z bankových výpisov žalovanej vôbec nevyplýva (takáto platba sa tam nenachádza). Žalobcovia v tejto súvislosti uvádzajú, že i keď žalovaná nepreukázala vrátenie tejto sumy v prospech žalobcov, tak žalobcovia priznávajú, že v roku 2020 naozaj poskytli žalovanej sumu 10.000 eur a túto sumu im žalovaná aj vrátila. Žalobcovia jej tieto peniaze poslali z ich vtedajšieho O. účtu a žalovaná im ich aj krátko na to vrátila, preto túto sumu do návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia vôbec nezahrnuli. Nie je možné preto započítať túto sumu na úhradu pohľadávky žalobcov,
- žalovanou deklarované vrátenie sumy 9.000 eur z 9.2.2022 nie je možné započítať na poslednú pôžičku žalobcov z 1.7.2022 vo výške 171.200 eur, tak ako sa o to snaží žalovaná, keďže splátku pôžičky nie je možné zaplatiť pred samotným poskytnutím pôžičky,
- žalovanou deklarovaná bezhotovostná splátka pôžičky 24.300 eur z 21.3.2022 bola žalobcami zaslaná späť žalovanej na jej účet 6 týždňov na to a to v 3 platbách dňa 9.5.2022 vo výške 10.000 eur, dňa 11.5.2022 vo výške 10.000 eur a dňa 11.5.2022 vo výške 4.000 eur, čo vyplýva i priamo z bankových výpisov predložených žalovanou, preto ju nie je možné započítať na pohľadávku žalobcov,
- z výpisov predložených samotnou žalovanou súčasne vyplýva, že i po poskytnutí poslednej žalobcami deklarovanej pôžičky vo výške 171.200 eur, čiže po 1.7.2022, boli zo strany žalobcov posielané na účet žalovanej značné sumy peňazí a to 25.3.2023 suma 10.000 eur, dňa 24.7.2023 suma 33.600 eur a dňa 2.8.2023 suma 5.000 eur. Tieto sumy neboli v rámci pôžičiek a splátok zatiaľ nikde zohľadnené a predstavujú ďalší nárok žalobcov voči žalovanej, - na strane 4 vyjadrenia žalovanej je uvedené „Spolu žalovaná uhradila žalobcom sumu 165.800 eur (=50.500 eur + 165.800 eur).“ Tento výpočet žalovanej však už na prvý pohľad matematicky nesedí. Správne by totiž malo ísť o súčet bezhotovostných platieb podľa prvej odrážky (50.500 eur) a hotovostných platieb podľa druhej odrážky (100.300 eur) poskytnutých po 1.7.2022, čiže spolu o sumu 150.800 eur, mínus platba 9.000 eur zo dňa 9.2.2022

ktorú nie je možné k týmto platbám pripočítať, čiže 141.800 eur, čo je o 24.000 eur menej, než si započítala žalovaná na poslednú pohľadávku žalobcov. Žalovaný (poznámka odvolacieho súdu – zjavne žalobcovia) v tejto súvislosti opakovane uvádzajú, že rozporujú všetky hotovostné platby, ktoré sú uvedené v prvom odstavci v druhej odrážke na strane 4 vyjadrenia žalovanej v celkovej výške 100.300 eur, keďže ich úhradu žalovaná preukazuje výlučne SMS komunikáciou, z ktorej obsahu však úhrada týchto súm preukázateľne nevyplýva.

Vo vyjadrení žalovanej sa uvádza, že žalovaná zmluvy o pôžičkách k dispozícii nemala, pretože jej ich nikdy žalobcovia neodovzdali. Toto tvrdenie žalovanej je nepravdivé a zavádzajúce. Žalovaná všetky zmluvy o pôžičke má, lebo ich bola osobne podpisovať na Obecnom úrade v Slovenskej Novej Vsi, kde príslušná pracovníčka matriky osvedčovala jej podpis, čiže pred podpisom a po ňom ich mala vždy ako prvá v rukách a jeden rovnopis si žalovaná vždy brala so sebou. Všetky pôžičky na financovanie jej údajných zákaziek bola podľa názoru žalobcov od začiatku pyramídová hra a jeden veľký podvod, na ktorý doplatili nielen žalobcovia. Žalovaná sa pritom sama pred žalobcami priznala, keď malo prísť k vráteniu peňazí, citujem: „Žiadne zákazky nikdy neexistovali, všetko som si to vymyslela a bol to podvod a nech si vezmeme právnik a súdime sa s ňou.“ Žalobcovia si mysleli, že tieto jej zákazky jej financujú len oni ako kamaráti a v deň, keď žalobcom v stavebninách osobne oznámila, že ich podviedla, prišli po chvíli do stavebnín ďalší dvaja podvedení a takto vyšlo najavo, že ich bolo viacero podvedených s rovnakým scenárom: kamarátka zo stavebnín, pre ďalších kamarátka motorkárka, ktorej financujeme všetci zákazky. Z peňazí, ktoré od žalobcov žalovaná vylákala si splatila vlastnú hypotéku a iné dlhy, čo vlastne aj sama priznala v trestnom oznámení podanom na pána P. A. Q.. Vždy ich urgovala aby jej čo najrýchlejšie dali peniaze, že zákazky už začínajú a musí dať zálohy na materiál. Bolo im čudné, že píše na dodacie listy výšku zákaziek a zisk z nich, dnes už vedia, že fiktívnu. Tieto dodacie listy brali len ako informáciu o zostatku dlhu, nie ako záväzný dokument, tak ako to žalovaná prezentuje. Na dodacích listoch sa predsa uvádza štandardne tovar a riešia sa nimi pôžičky a ich splácanie. Podľa vedomostí žalobcov je medzi podvedenými aj jej brat P. E. G., ktorý ako prvý požiadal súd prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia o zriadenie záložného práva na nehnuteľnostiach žalovanej, tak ako to vyplýva z príslušných listov vlastníctva a Registra poverení na vykonanie exekúcie. Podľa Registra poverení na vykonanie exekúcie sú voči nej aktuálne vedené 4 exekúcie, ku ktorým treba pripočítať ešte pohľadávku žalobcov a pohľadávku P. A. Q.. To že si od P. Q. žalovaná požičala sumu 746.922 eur a nedokázala ju splácať pritom žalovaná sama priznala v trestnom oznámení, ktoré predložila spolu s posledným jej vyjadrením. Tvrdenia žalovanej z jej doterajších vyjadrení ako i z predložených listinných dôkazov smerujú vlastne proti žalovanej, lebo priznáva, že si napožičiavala nemalé peniaze a popritom tvrdila, že žiadne zákazky neexistovali a stavebniny dlhodobo nešli, tak potom z čoho by tieto požičané peniaze všetkým vrátila? Podľa jej vyjadrení z predložených listinných dôkazov nakoniec všetkých veriteľov údajne financovala ona sama, čo je absurdné tvrdenie žalovanej. Tak prečo hneď po páde jej pyramídovej hry fiktívne predáva svoje nehnuteľnosti dcériným známym z okolia G., aj keď naďalej v týchto nehnuteľnostiach býva aj s celou rodinou? Napriek exekúciám je ju stále vidieť ako jazdí na motorkách, štvorkolkách a autách spolu s mužom. Napriek exekúciám, a zákazu zbavovania sa majetku, ktorý je súčasťou každého upovedomenia o začatí exekúcie, je o žalovanej známe, že rozpredáva stavebný materiál zo stavebnín pod cenu o čom vie celé široké okolie D..

8. Ďalšie podania strán už v odvolacom konaní neboli doručené.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 a § 344 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a je dôvodné ho potvrdiť.

Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasit' s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne

(prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobcami navrhované zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve resp. spoluvlastníctve žalovanej na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcov.

11. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP: (1) v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. (2) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 343 ods. 1 a 2 CSP: (1) Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. (2) Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania (§ 344 v spojení s § 337 CSP), v priebehu konania, ako aj po jeho skončení (§ 344 v spojení s § 338 CSP). Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva (porov. Števec M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1155 s.).

Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Súd je viazaný návrhom na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, t. j. musí dbať na to, aby zriadil záložné právo k takému predmetu a v takom rozsahu, ako to navrhne navrhovateľ.

Zo zákonnej formulácie zabezpečovacieho opatrenia možno vyvodiť tieto jeho základné predpoklady: a/ možno ho zriadiť len na návrh, b/ musí byť prítomný spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty dlžníka, c/ zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať konkrétnu peňažnú pohľadávku, d/ existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

Súd nevykonáva dokazovanie ako také ale len osvedčuje, či sú splnené podmienky na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia (osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie). Osvedčenie rozhodujúcich skutočností v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s dokazovaním. Ten, v prospech ktorého bolo sudcovské záložné právo zriadené sa nariadením zabezpečovacieho opatrenia stáva záložným veriteľom. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení, avšak pre jeho vznik je potrebný zápis do príslušného registra.

12. Súd prvej inštancie návrhu žalobcov 1/ a 2/ na zriadenie záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom, resp. spoluvlastníkom bola v čase rozhodovania súdu prvej inštancie žalovaná, vyhovel v plnom rozsahu. Keďže súd zriadil záložné právo, v prípade nehnuteľností

špecifikovaných vo výroku I. pod písmenami i/ až m/, i k nehnuteľnostiam, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej (v podiele 1/1 - čím je splnená podmienka vlastníctva dlžníka) a jej manžela, vo vzťahu k zásahu do vlastníckych práv manžela žalovanej poukázal na ust. § 147 ods. 1 O.z. v spojení s aplikáciou čl. 2 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 CSP ako základných princípov, na ktorých CSP spočíva.

Žalovaná namietala, že návrh žalobcov smeruje k zriadeniu zabezpečovacieho opatrenia jednak na majetku v podielovom spoluvlastníctve žalovanej (LV č. XXX) a jednak na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej a jej manžela (LV č. XXXX), pričom manžel ani v návrhu na vydania zabezpečovacieho opatrenia ani v uznesení súdu uvedený nie je, avšak z obsahu uznesenia je zrejmé, že súd sa rozhodol majetok manžela patriaci do BSM záložným právom zaťažiť. Ust. § 343 ods. 1 CSP ani žiadne iné ustanovenie CSP podľa nej neumožňuje zriadiť záložné právo na majetku inej osoby ako osoby dlžníka, teda ani na majetku manžela dlžníčky – žalovanej, a ak súd svojim uznesením zriadil záložné právo na majetku manžela dlžníčky, ktorý dokonca nie je ani účastníkom tohto súdneho konania, postupoval v rozpore so zákonom - ust. § 343 ods. 1 CSP. Zároveň porušil vlastnícke právo manžela žalovanej neoprávneným zásahom do jeho vlastníckeho práva, a to bez jeho vedomia a oznámenia mu tejto skutočnosti, teda mu nepriznal ani práva účastníka konania (napr. právo podať odvolanie), čo je v zjavnom rozpore aj s Ústavou SR a jeho ústavným právom na ochranu vlastníckeho práva garantovaného ústavou v článku 20 ako aj článku 17 Charty základných práv Európskej únie. Mala za to, že nie je možné zriadiť zabezpečovacie opatrenie na majetku, ktorý parí to BSM, ak je dlžníkom iba jeden z manželov, pretože tomu bráni samo ustanovenia § 343 ods. 1 CSP.

Žalobcovia oponovali, že gramatický výklad ust. § 343 ods. 1 CSP, tak ako ho prezentovala žalovaná, neobstojí. § 343 ods. 1 CSP je ustanovený na ochranu veriteľov, a preto ho treba vykladať v ich prospech. BSM je založené na tom, že každý z manželov vlastní celý spoločný majetok v celku, akurát s tým, že ho rovnako v celku vlastní aj druhý manžel. Žalovaná ako dlžník je teda vlastníkom celého spoločného majetku, čím je podmienka podľa § 343 ods. 1 CSP (vlastníctvo celého zálohu) splnená aj formálne. Opačný výklad by viedol k absurdnému záveru, že akýkoľvek majetok v BSM je vyňatý z pôsobnosti zabezpečovacieho opatrenia, keďže sa tým zasahuje do práv tretej osoby (manžela nedlžníka), čo určite nebolo úmyslom zákonodarcu. Nemožnosť využitia zabezpečovacieho nariadenia na majetok BSM (v prípade záväzku len jedného z manželov) by bola nespravodlivá, keďže nehnuteľnosti v BSM sú častokrát jediným relevantným majetkom dlžníkov, ktorým sa dá pohľadávka veriteľov zabezpečiť. Ďalším dôvodom, prečo je možné postihovať zabezpečovacím opatrením i majetok v BSM vyplýva i z § 147 ods. 1 O.z. Ustálená právna teória sa k tejto otázke jednoznačne vyjadrila, keď uviedla: „Manželia sú solidárne zaviazaní ex lege z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí v bežných aj iných než bežných veciach (§ 145 ods. 2 O.z.). Ak počas trvania manželstva vznikne z právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí konaním hoci len jedného z manželov platne záväzok (dlh), obaja manželia majú postavenie solidárneho dlžníka a voči veriteľovi sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Veriteľ môže žiadať poskytnutie plnenia od ktoréhokoľvek z manželov a každý z manželov je oprávnený a povinný splniť solidárny záväzok v celom rozsahu s účinkami pre druhého manžela. Za solidárny záväzok manželia zodpovedajú svojím výlučným majetkom, ako aj majetkom v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Vzájomný regresný nárok vo vzťahu medzi manželmi nevzniká. Ak niektorý z manželov uhradil spoločný dlh zo svojich výlučných prostriedkov, môže sa domáhať náhrady v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva.“ (Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol., Občiansky zákonník I., Komentár, 2. vydanie, C. H. Beck, 2019, s. 1170) Z uvedeného vyplýva, že i keď časť majetku podliehajúceho zabezpečovaciemu opatreniu je v rámci BSM v spoluvlastníctve i manžela žalovanej, nie je táto skutočnosť sama o sebe dôvodom na zrušenie, či zmenu zabezpečovacieho opatrenia, keďže i tento majetok je zo zákona zabezpečovacím opatrením postihnuteľný.

Odvolačný súd k tejto odvolacej námietke žalovanej v prvom rade uvádza, že pasívne vecne legitímovaným v tomto konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je a ani v konaní vo veci samej nebude manžel žalovanej, tento by mohol byť účastníkom konania iba v prípadnom výkone rozhodnutia/exekúcii (vykonávanej na základe súdneho rozhodnutia), iba pre ten úsek exekučného konania, v ktorom by boli postihnuté veci v BSM. Pokiaľ ide o zriadenie záložného práva na majetku dlžníka patriaceho do BSM tak je potrebné uviesť, že ust. § 147 ods. 1 O.z. pripúšťa, aby sa pohľadávka veriteľa len jedného z manželov mohla uspokojiť pri exekúcii i z majetku patriaceho do BSM. Týmto ustanovením sa rieši ochrana tretích osôb pri uspokojovaní ich majetkových práv. Pre bezpodielové spoluvlastníctvo je totiž charakteristické, že manželia nemajú kvantitatívne určený podiel na vlastníckom práve k spoločnej veci. Keďže v bezpodielovom spoluvlastníctve neexistujú podiely žiadneho z manželov na spoločnej veci, nemôže sa veriteľ pri vymáhaní svojej pohľadávky, ktorá vznikla za trvania manželstva len voči jednému z manželov, obmedziť iba na ideálny podiel tohto manžela (dlžníka) na majetku v

BSM. Právnym dôsledkom ust. § 147 O.z. je, že v prípade nesplnenia samostatného záväzku jedného z manželov sa veriteľ môže v exekučnom konaní domáhať uspokojenia svojej pohľadávky nielen z výlučného majetku povinného manžela, ale aj z majetku patriaceho do BSM. Toto ustanovenie nemá za následok vznik spoločného záväzku manželov, upravuje iba spôsob uspokojenia pohľadávky veriteľa len jedného z manželov pri výkone rozhodnutia tak, že pripúšťa jej uspokojenie aj z majetku patriaceho do BSM. Zaviazaným voči veriteľovi zo záväzkového vzťahu bude aj naďalej iba ten z manželov, ktorému vznikol samostatný záväzok za trvania manželstva. Právo veriteľa jedného z manželov uspokojiť sa z vecí, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva, vyplýva priamo zo zákona, a teda nie je potrebné, aby povinnosť manžela strieť toto uspokojenie bola vyslovená súdnym rozhodnutím. Výkon rozhodnutia na majetku patriacom do BSM je možný na základe právoplatného súdneho rozhodnutia vysloveného len proti jednému z manželov. Netreba osobitné rozhodnutie proti druhému manželovi, lebo by sa ním len určovalo, čo vyplýva z ustanovenia § 147 O.z. (R 70/1965). Nepriaznivé dopady vyplývajúce z tohto ustanovenia pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, sú dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva, s ktorým je spätá nutnosť spoločného majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich BSM trvá. V prípade, že exekúciou majú byť postihnuté veci, ktoré tvoria predmet BSM, stáva sa manžel dlžníka účastníkom exekučného konania, a to pre ten úsek exekučného konania, v ktorom sú postihnuté veci v BSM. Predmetné hmotnoprávne ustanovenie § 147 ods. 1 O.z. je východiskom pre aplikáciu ust. § 343 ods. 1 CSP aj na majetok dlžníka patriaci do BSM, ktorým sa zriaďuje tzv. sudcovské záložné právo. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s ust. § 343 ods. 3 CSP. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia z hľadiska jeho charakteru záložného práva nadobúdajú subjekty zabezpečovacieho opatrenia postavenie účastníkov vzťahu z titulu záložného práva a v týchto intenciách medzi nimi vznikajú aj práva a povinnosti. Na režim týchto práv a povinností, výkon záložného práva aj ďalšie otázky s tým spojené sa primerane použije § 151a a nasl. O.z. Ako už bolo uvedené vyššie, ani na zriadenie záložného práva na majetku dlžníka patriaceho do BSM nie je potrebné osobitné rozhodnutie proti manželovi nedlžníkovi, ktorý počas trvania BSM zdieľa majetkový osud manžela dlžníka. Z uvedených dôvodov je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na majetku dlžníka patriaceho do BSM prípustné, pričom manžel dlžníka nie je stranou konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Je potrebné uviesť, že ide o dočasný zabezpečovací inštitút, vlastníkom nehnuteľnosti umožňuje tieto užívať, ako aj s nimi nakladať. A v prípade úhrady zabezpečenej pohľadávky, resp. zamietnutia žaloby vo veci samej dôjde k zrušeniu tohto záložného práva. Na základe uvedeného nebola táto odvolacia námietka žalovanej dôvodná.

13. Základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú (vzhľadom na subsidiárne použitie ustanovení o neodkladnom opatrení) osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami a rovnako aj žalobcom osvedčená obava z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti).

14. Bez hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku - t. j. v tomto prípade existencie peňažnej pohľadávky žalobcov voči žalovanej, nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neprichádza do úvahy. Súd teda nemôže nariadiť zabezpečovacie opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia uplatnený peňažný nárok žalobcu javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Súd je povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je tvrdenie žalobcu o existencii peňažnej pohľadávky voči žalovanému z objektívneho hľadiska presvedčivé a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konkrétnom prípade podmienené. Hodnoverné osvedčenie existencie peňažného nároku musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti danosti takéhoto nároku je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jeho neexistencie.

Žalovaná namietala, že žalobcovia v konaní nepreukazujú žiadne hotovostné úhrady zo strany žalovanej, napriek tomu tvrdia, že im uhradila sumu vo výške 85.800 eur. Z podaného návrhu je teda zrejmé, že žalovanej mali žalobcovia poskytovať pôžičky dlhodobu a opakovane ako to uvádzajú sami žalobcovia a skutočnosti, ktoré žalobcovia prezentujú v návrhu sú zrejme len čiastočné informácie, ktoré by mali poslúžiť k preukázaniu súčasne uplatneného nároku žalobcov, z obsahu návrhu je zrejmé, že ani výška pohľadávky uplatnenej žalobcom nie je konzistentná, je dokonca zrejmé, že časť pohľadávok žalobcov je toho času premlčaná pretože boli splatné v lehote viac ako tri roky pred podaním návrhu na zaplatenie pohľadávok na súd, žalovaní (zjavne mala na mysli žalobcov)

potvrdzujú, že inkasovali do žalovanej počas ich „spolupráce“ v hotovosti sumu min. 85.800 eur, o čom však žiadny dôkaz nepredkladajú. Z uvedeného je zrejme že návrh žalobcu je zmätočný, nejasný, nepravdepodobný, nepravdivý, pretože sám žalobca nepreukázal dokonca ani len skutočnosť, že predmetné pohľadávky sú splatnými. Je povinnosťou žalobcu, pokiaľ ide o zabezpečovacie opatrenie, osvedčiť predovšetkým dôvodnosť a trvanie nároku. Osvedčenie nevyžaduje takú mieru presvedčenia súdu o pravdivosti osvedčovaných skutočností, ako dokázanie, avšak podmienka osvedčenia určitej skutočnosti nie je splnená len tým, že ju strana tvrdí. Hodnoverné osvedčenie znamená, že tvrdenie musí byť vysoko pravdepodobné (pozri v tomto zmysle ŠTEVČEK, M. et al.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1106). Žalobcovia so žalovanou dlhodobo spolupracovali predovšetkým tak, že žalobcovia poskytovali žalovanej pôžičky na financovanie jej podnikateľských aktivít v stavebníctve, žalovaná je vlastníčkou stavebnín a zároveň realizuje vlastnú stavebnú činnosť, z ktorej im pôžičky aj uhrádzala. Žalovaná si nie je vedomá akéhokoľvek záväzku voči žalobcom. Žalovaná dlhodobo uhrádzala žalobcom svoje záväzky, čo je napokon zrejme aj z tvrdení žalobcov. Žalobcovia dlhodobo odoberali od žalovanej stavebný materiál a realizovali výstavbu resp. rekonštrukciu viacerých rodinných domov, čo aj v návrhu sami žalobcovia uvádzajú. Žalobcovia tak za dodaný stavebný materiál nikdy nehradili žalovanej. Po dohode žalobcov a žalovanej došlo vždy k započítaniu nárokov žalobcov na úhradu predmetných pôžičiek voči nárokom žalovanej na úhradu stavebného materiálu. Takýmto spôsobom žalobcovia so žalovanou spolupracovali dlhodobo už od roku 2020, kedy žalobcovia poskytovali žalovanej pôžičky a následne si za požičané sumy brali stavebný materiál a iný tovar zo stavebnín žalovanej. Zvyšné pohľadávky uhradila žalovaná žalobcom v hotovosti, čo preukáže v ďalšom súdnom konaní výsluchmi svedkov. Na základe uvedeného zanikli všetky pohľadávky žalobcov voči žalovanej a žalovaná tak nie je povinná žalobcom uhradiť žiadnu pohľadávku.

V danom prípade odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že danosť práva bola v konaní osvedčená žalobcami predloženými dôkazmi v podobe Zmluvy o pôžičke z 30.6.2020, Zmluvy o pôžičke zo 14.9.2020, Zmluvy o pôžičke zo 17.6.2021 v znení dodatku č. 1 z 18.8.2021, Zmluvy o pôžičke zo 7.7.2021 v znení dodatku č. 1 zo 6.9.2021, dodatku č. 2 z 15.3.2022 a dodatku č. 3 z 29.6.2022, dodatku č. 1 z 15.12.2021, dodatku č. 2 z 15.3.2022 a dodatku č. 3 z 29.6.2022 (k Zmluve o pôžičke v ústnej forme z 21.9.2021), Dodatku č. 1 z 15.12.2021, dodatku č. 2 z 15.3.2022 a dodatku č. 3 z 29.6.2022 (k Zmluve o pôžičke v ústnej forme z 8.11.2021), Zmluvy o pôžičke z 29.6.2022 (vrátane potvrdenia o úhrade - SEPA Europrevodu č.I. 37) a výpisov z bankových účtov žalobcov (vedených vo D. M. N., K., L. O. N., K., O. N., K., č.I. 60-89), z ktorých vyplýva, že žalovanej skutočne boli žalobcami poskytnuté pôžičky vo výške súhrnom 362.300 eur so záväzkom, že žalobcom vráti sumu 364.300 eur v lehote splatnosti, ktorá už pri jednotlivých čiastkových pôžičkách uplynula. V prípade viacerých dodatkov k zmluvám o pôžičke je pritom súčasťou textu uznanie dlhu žalovanej voči žalobcom. Žalovaná podľa tvrdení žalobcov splatila dlžné sumy len čiastočne, a to vo výške 212.100 eur. Z uvedeného mal súd správne za osvedčené, že žalovaná žalobcom dlžné sumy z titulu zmlúv o pôžičke vo zvyšnej časti, t. j. spolu vo výške 152.200 eur, dosiaľ nevrátila a je tak v omeškaní s ich úhradou. S poukazom na uvedené, nárok žalobcov, ktorý (jeho neskoršie vymoženie) má byť chránený zabezpečovacím opatrením, možno považovať za osvedčený. Zatiaľ v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania vo veci samej, by bolo predčasné tvrdiť, že nárok uplatňovaný žalobou o zaplatenie pohľadávok z poskytnutých pôžičiek je očividne vylúčený. Žalobcovia v predmetnej veci v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia poskytli dostatočný opis skutkového stavu, ku ktorému predložili príslušné listiny, a to výpisy zo svojho účtu preukazujúce poskytnutie konkrétnych peňažných súm žalovanej. Žalovaná existenciu pôžičiek v podanom odvolaní ani nerozporovala. Žalobcovia dostatočne odôvodnili aj výšku požadovanej sumy pôžičiek, presne uviedli aké sumy pôžičiek žalovanej poskytli, ako ich žalovaná splácala a aké sumy pôžičiek zostali neuhradené. Pokiaľ sa žalovaná bránila tým, že žalobcovia nepreukázali dokonca ani len skutočnosť, že predmetné pohľadávky sú splatnými, tak táto otázka bude predmetom dokazovania vo veci samej, ale predbežne z predložených listín možno považovať za osvedčené, že všetky boli splatnými v r. 2020-2022 (viď jednotlivé zmluvy a dodatky), žalovaná vedela (zo zmlúv a dodatkov), kedy sú jednotlivé pôžičky splatné a netvrdila, že by s uvedenými termínmi splatnosti pôžičiek bývala nesúhlasila.

Pokiaľ žalovaná namietala, že výška pohľadávky uplatnenej žalobcom nie je konzistentná, neuviedla konkrétne dôvody ňou tvrdenej nekonzistentnosti, preto nebolo možné k tejto odvolacej námietke zaujať stanovisko. Taktiež pokiaľ žalovaná namietala, že žalobcovia nepreukázali hotovostné úhrady zo strany žalovanej, napriek tomu, že tvrdia, že im uhradila sumu vo výške 85.800 eur, túto námietku z dôvodu, že žalobcovia túto sumu nezahrnuli do nimi tvrdenej výšky pohľadávky voči žalovanej, nepovažoval odvolací súd pre rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení za podstatnú.

Napokon pokiaľ žalovaná tvrdila, že si nie je vedomá akéhokoľvek záväzku voči žalobcom, nakoľko im dlhodobo uhrádzala záväzky a žalobcovia odoberali od nej stavebný materiál, za ktorý jej nikdy nehradili a po ich vzájomnej dohode došlo vždy k započítaniu nárokov žalobcov na úhradu predmetných pôžičiek voči nárokom žalovanej na úhradu stavebného materiálu, a zvyšné pohľadávky žalovaná uhradila žalobcom v hotovosti, čo preukáže v ďalšom súdnom konaní výsluchmi svedkov, odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú, nakoľko žalovaná nepredložila žiadne dôkazy preukazujúce jej tvrdenia o zaplatení iných súm (v hotovosti alebo započítaním), ako len tých, ktoré tvrdili žalobcovia. Teda jej tvrdenia o zaplatení iných súm (ako žalobcami uvedených v návrhu) žiadnym spôsobom neosvedčila, pričom žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uvedené popreli. Žalovaná neuviedla ani mená a priezviská svedkov, ktorí majú skutočnosť, že žalobcom splácala pôžičky aj v hotovosti v konaní potvrdiť. Argumentácia žalovanej o tom, že pôžičky žalobcov v celom rozsahu uhradila je nepresvedčivá, žalovaná nepreukázala, že mala peňažné pohľadávky voči žalobcom, ktoré by boli spôsobilé na započítanie s pohľadávkami žalobcov na splatenie pôžičiek. Žalovaná teda v podanom odvolaní uviedla skutkové tvrdenia, ktoré však neosvedčila a ktoré nekorešponujú so žalobcami predloženými dôkazmi, preto jej odvolanie nebolo spôsobilé oslabiť osvedčenie existencie nároku žalobcov na zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorej zabezpečenia sa žalobcovia domáhali návrhom na zabezpečovacie opatrenie. Pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcov na zaplatenie požadovanej sumy 152.200 eur s príslušenstvom, však bude potrebné celú vec komplexne skutkovo i právne vyhodnotiť (vo veci samej). Žalobcovia však v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia špecifikovali svoju konkrétnu pohľadávku tak, aby ju bolo možné dostatočne identifikovať tak, že tento ich peňažný nárok v zmysle ich skutkových tvrdení trvá a môže byť dôvodný. Preto považoval aj odvolací súd prvú zo zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za splnenú.

15. Skutočnosť ohrozenia budúceho vymoženía pohľadávky (obava, že exekúcia bude ohrozená) mal súd prvej inštancie za osvedčenú tým, že žalovaná, v situácii omeškania s úhradou viacerých pohľadávok voči žalobcom, ktoré sú v značnej výške (presahujú sumu 150.000 eur) preukázateľne pristúpila k nakladaniu so svojimi nehnuteľnosťami (čo preukazujú na žalobcami predložených listoch vlastníctva č. XXX K. XXXX vyznačené plomby), a to vrátane nakladania s nehnuteľnosťou, v ktorej má jej matka (podľa lustrácie v registri obyvateľov) zriadené právo doživotného užívania nehnuteľnosti. Uvedené konanie žalovanej tak poukazuje na možnú snahu žalovanej vyhnúť sa budúcemu plneniu jej finančných povinností voči žalobcom. Skutočnosť nedostatku iného majetku žalovanej, ktorý by mohol slúžiť na uspokojenie žalobcami uplatneného nároku (žalovanej aktuálnu platobnú neschopnosť) potvrdzuje aj súdu z úradnej činnosti známa (zápismi poznámok o viacerých, voči žalovanej prebiehajúcich súdnych konaniach potvrdená) skutočnosť, že žalobcovia nie sú jedinými veriteľmi, ktorí si voči žalovanej uplatňujú svoje nároky súdnou cestou. Z poznámok na listoch vlastníctva je pritom zrejmá obava i ostatných veriteľov žalovanej o to, že exekúcia ich pohľadávok bude zmarená (keďže ide o viacero návrhov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - výpisy z listov vlastníctva č.l. 10,11). Vzhľadom na všetko vyššie uvedené mal súd prvej inštancie za osvedčenú obavu žalobcov o to, že budúca exekúcia ich pohľadávky bude ohrozená. Súdu pritom bral do úvahy skutočnosť, že žalovaná zatiaľ síce nijako nenakladala s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku I. pod písmenami l) a m), avšak v prípade daných nehnuteľností ide iba o dva pozemky, v hodnote nepostačujúcej ani na úhradu polovice pohľadávky žalobcov (neberúc do úvahy existenciu množstva ďalších veriteľov žalovanej). Žalovaná s týmito pozemkami pritom môže taktiež kedykoľvek nakladať, pričom nariadenie zabezpečovacieho opatrenia jej v tom nebude brániť, iba bude poskytovať zabezpečenie žalobcom za účelom dosiahnutia uspokojenia ich pohľadávky.

Na základe uvedeného, pokiaľ ide o obavu z ohrozenia exekúcie, tú súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu rovnako správne vyhodnotil, že je daná, keďže z predložených listov vlastníctva bolo zrejmé, že na LV č. XXX pre k. ú. D. bola zapísaná plomba na základe V-6125/2023 (kúpna zmluva) a na základe V-6087/2023 (zmluva o zriadení obmedzení alebo zrušení vecného bremena) a na LV č. XXXX pre k. ú. D. bola zapísaná plomba na základe V-6125/2023 (kúpna zmluva), teda bolo evidentné, že žalovaná predmetné nehnuteľnosti prevádzala na tretiu osobu. Žalovaná pritom tento záver súdu prvej inštancie v podanom odvolaní ani nespochybnila. Neuviedla ani, že by disponovala iným majetkom, ktorým by preukazovala svoju solventnosť na úhradu pohľadávky žalobcov a nespochybnila ani primeranosť zásahu do jej majetkových pomerov týmto zabezpečovacím opatrením. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za splnený aj druhý predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie.

16. V zmysle § 329 ods. 2 v spojení s § 344 CSP pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Pri preskúmaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, vylúčené je to, aby svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, na tieto skutočnosti odvolací súd neprihliada.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak prvoinštančný súd rozhoduje o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, teda sa rozhodne vychádzať len z tvrdení žalobcu v návrhu a ním predložených dôkazov, žalovaný môže uplatniť prostriedky procesnej obrany, teda napríklad poprieť tvrdenia žalobcu a predniesť svoje vlastné tvrdenia v odvolaní (§ 151 ods. 2 v spojení s § 149 CSP). Ak tak urobí, nepôjde o neprípustné novoty, pretože ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d/ CSP). Nemôže však ísť o skutočnosti, ktoré nastali po vydaní uznesenia prvoinštančného súdu (§ 329 ods. 2 v spojení s § 344 CSP).

Záveru uvedené v predchádzajúcich bodoch tohto rozhodnutia odvolacieho súdu tak nemohla zvrátiť ani aktivita žalovanej vyvinutá až po uplynutí odvolacej lehoty, v jej podaní z 12.4.2024. Nové skutkové tvrdenia a nové listinné dôkazy, ktoré predložila, predstavujú prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP), ktoré žalovaná neuplatnila včas - v odvolaní (§ 365 ods 3 CSP). Žalovaná v odvolaní neuviedla, že nemá prístup ku svojej dokumentácii. Nepreukázala, že jej účtovná a právna dokumentácia sa nachádzala práve v priestoroch, do ktorých nemala podľa jej tvrdení prístup od 16.11.2023 do 1/2024, a ak by sa tam aj bola nachádzala, potom neuviedla dôvod prečo nové skutkové tvrdenia neuviedla a dôkazy nepredložila už v jej podaní z 5.2.2024, doručenom súdu prvej inštancie 7.2.2024. SMS komunikáciou zjavne disponovala už v čase podania odvolania, netvrdila, že nemala prístup k svojmu mobilnému telefónu a výpisy z účtu bolo možné zabezpečiť z banky taktiež v odvolacej lehote. Nové skutkové tvrdenia a predložené dôkazy tak môžu byť predmetom dokazovania vo veci samej (ak bude podaná žaloba vo veci samej).

17. Odvolací súd vzhľadom na všetko vyššie uvedené dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie správne návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel, odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nerozhodoval, keďže nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí v zmysle § 262 ods. 1 CSP. O náhrade trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (ak žalobcovia podajú žalobu vo veci samej) alebo v uznesení, ktorým sa uznesenie o zabezpečovacom opatrení zruší (ak žalobu v lehote nepodajú).

19. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)